

ČÍSLO 4/2019 • ŘÍJEN – LISTOPAD – PROSINEC

Hlucké noviny

Cena 15 Kč • vydává město Hluk

Vítání občánků – 19. října 2019

David Prachař

Štěpán Pavlíček

Alžběta Dohnalová

Lukáš Pochylý

Matěj Mitáček

Yanita Kadlčíková

Šarlota Vaňková

Matyáš Kopřiva

Mariana Kolísková

David Janečka

Foto: Eva Malušková

Vážení občané města Hluku,

prosinec jako závěrečný měsíc v roce nám neúprosně sděluje, že se blíží konec kalendářního roku. Tuto poslední dvanáctinu jsme symbolicky zahájili rozsvícením vánočního stromku s příchodem sv. Mikuláše a adventním jarmarkem. Bylo to krásné pohlazení nejenom pro naše nejmenší, ale i pro nás dospělé, že jsme se v takovém počtu sešli, a je to dobře.

Než se všichni pustíme do novoročních a vánočních oslav, neměli bychom zapomenout, že aktuálně prožíváme dobu adventní. Advent, podobně jako doba postní, nás má na něco připravit. Jak se kdo z nás připraví na Vánoce, záleží na každém z nás. Jestli to bude příprava úklidu, nákupní, pečící nebo duchovní, se musíme rozhodnout sami.

Přál bych vám, aby ta vaše příprava na Vánoce byla hlavně vyrovnaná, aby nepřevažovala pouze jedna věc, která by vás mohla vyčerpat natolik,

že Vánoce už nebudete mít chuť ani slavit. Proto vám, moji milí Hlučané, přeji, ať v každé hlucké rodině, v každém hluckém domě zavládne radost, pokoj a láska. Víím, že to není jednoduché, neboť doba a prostředí, ve kterém žijeme, nás intenzivně ovlivňuje a stále někam směřuje, a my to ani nechceme. Velké stresy a vypětí se určitě odráží i na našem fyzickém i duševním zdraví.

Proto vám všem přeji zdraví a hojnost Božího požehnání, především těm, kteří jste vážně nemocní.

Příští rok přinese opět spoustu úkolů a nových povinností jak ve škole, v práci nebo doma.

Proto vám přeji hodně pracovních úspěchů v novém roce 2020, ať se vám daří zvládnout všechny vaše úkoly a cíle.

**To vše vám ze srdce přeje váš starosta
Martin Křížan**

Pozvánka na připravované akce

12. 1.	<i>Divadelní představení Ach ty ženy (divadlo z Ostrožské Lhoty)</i>	<i>městské kino</i>
13. – 17. 1.	<i>Sbírka ošacení</i>	<i>sportovní hala</i>
18. 1.	<i>Myslivecký ples</i>	<i>sportovní hala</i>
24. – 25. 1.	<i>Bazar krojů</i>	<i>obecní restaurace</i>
25. 1.	<i>Kino: Toy story 4</i>	<i>městské kino</i>
	<i>Kino: Nabarvené ptáče</i>	<i>městské kino</i>
28. 1.	<i>Seniorská beseda: Krojový ples</i>	<i>tvrz</i>
31. 1.	<i>Sportovec města Hluk</i>	<i>tvrz</i>
8. 2.	<i>Rodičovský ples</i>	<i>sportovní hala</i>
15. 2.	<i>Filmové představení v 16.00 a 19.30</i>	<i>městské kino</i>
22. 2.	<i>Městský krojový ples s představením jezdců jízdy králů</i>	<i>sportovní hala</i>
23. 2.	<i>Fašanková obchůzka</i>	<i>Hluk</i>
25. 2.	<i>Seniorská beseda: Fašankové veselí</i>	<i>tvrz</i>
14. 3.	<i>Vinařský ples</i>	<i>sportovní hala</i>
17. 3.	<i>Seniorská beseda: Výstava výšivek</i>	<i>tvrz</i>

Více informací na www.mestohluk.cz

Hlucké noviny – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939.

Počet výtisků 700 ks. Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Příspěvky zasílejte na MÚ Hluk Ing. Jitce Vackové, nebo Mgr. Ivetě Mátlkové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Příspěvky čtenářů neprochází jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.

Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Autor titulního snímku Mgr. Art. Jiří Balát.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČRE 131 01.

Toto číslo vychází k 13. 12. 2019. Uzávěrka příštího čísla je 20. února 2020.

Vybráno z jednání rady a zastupitelstva

Parkoviště v ulici Závodní

Parkoviště bude dokončeno na jaře. Hlavním důvodem zpomalení prací se stala přeložka kabelu nízkého napětí, která nebyla položena v dostatečné hloubce. Kabel byl přeložen do větší hloubky a byl uložen do betonových žlabů. Tyto speciální práce může vykonávat pouze smluvní partner firmy E.ON a kapacita těchto firem je přetížena.

Tímto chci poděkovat firmě Perfect, osobně Ing. Hříbovi, který celou realizaci přeložení kabelu urychlil.

Dalším důvodem byla nedostatečná (velmi proměnlivá) únosnost zemní pláň, která vykazovala velmi rozdílné hodnoty. Zemní pláň bylo nutné sanovat, město přistoupilo k sanaci vápněním. I tady bych chtěl jmenovitě poděkovat panu Ing. Zámečnickovi z firmy SDS, která stavbu parkoviště realizuje, že dokázal sanaci vápněním brilantně zajistit.

Tyto dva důvody způsobily minimálně měsíční zpoždění stavebních prací. V neposlední řadě je to i dodávka akumulací nádrže pro shromažďování dešťových srážek, která byla provedena bezprostředně po podpisu smlouvy. Akumulací nádrž bude dodána v průběhu prosince.

Pokud to klimatické podmínky dovolí, na stavbě se bude pokračovat v pracích, které se mohou vykonávat v zimním období. V případě, že bude nutné stavební práce ukončit, chtěli bychom toto parkoviště přes zimní období provozovat v omezeném režimu – tedy bez možnosti zimní údržby.

Rád bych také poděkoval firmě Hanon Systems Autopal za rozšíření parkoviště pro zaměstnance v rámci jejich areálu. Toto opatření vedlo k tomu, že během stavby nedošlo k žádnému kolapsu v parkování a od vás občanů nemám jednu jedinou zprávu, že by nešlo v době provádění stavby parkoviště zaparkovat. Všem vřelé díky a zejména obyvatelům sídliště.

Vodovod v ulici Okluková

Vodovod je již dokončený. Na konci listopadu proběhla kolaudace. Doufám, že těm, kteří jej nejvíce potřebují, se podaří realizovat přípojky, než nastane zimní období.

Celá problematika vodovodu v ulici Okluková byla velmi složitá. Měla se řešit již v době, kdy se započalo s výstavbou nových rodinných domů v této lokalitě.

Rozpočet města Hluk

Město Hluk zavedlo termínovou změnu sestavování rozpočtu. Doposud navržený rozpočet předpokládal schválení rozpočtového provizoria a ostrý rozpočet byl schvalován koncem února. Nyní město přistoupilo ke schvalování obecního rozpočtu již v závěru letošního roku. Rozpočet 2020 můžeme efektivně využívat již od prvních měsíců nového roku.

Výstavba splaškové kanalizace pro ubytovnu a fotbalové kabiny

Akce by měla být zhotovena do konce roku 2019.

Během stavby se narazilo na další přípojky v rámci obou budov, které nebyly podchyceny projektovou dokumentací. Z tohoto důvodu se práce na stavbě protáhly přibližně o jeden měsíc.

Celý areál bude odkanalizován pro splaškové vody, ale stále mu bude chybět odvedení srážkových vod z budovy ubytovny, fotbalových kabin, zpevněných ploch a tribuny. Město plánuje v příštím roce připravit projektovou dokumentaci a do jízdy králů provést zajištění – sanaci fotbalové tribuny.

Smuteční síň

V roce 2020 jsou naplánovány postupné opravy smuteční síně. V první etapě by mělo dojít k opravě prosklené části střechy, poté k opravě příjezdové komunikace, drobným opravám v interiéru a v neposlední řadě opravě výplní (okna a dveře).

Tajemník města Hluk

Vedení města se rozhodlo zřídit funkci tajemníka. Proběhlo otevřené výběrové řízení, z něhož byl vybrán jeden uchazeč, který nastoupí 1. 2. 2020. Funkci tajemníka bude vykonávat Ing. Martina Zdráhalová z Uherského Ostrohu, se kterou se budou moci čtenáři seznámit v dalším čísle Hluckých novin.

Plánovaná rekonstrukce tvrze

Intenzivně se pracuje na zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení. Počátkem příštího roku plánujeme podat žádost o dotaci. Po celý následující rok bychom měli dál projektovat rekonstrukce interiéru a nádvoří, které nebudou předmětem dotace.

Prioritní je vybudování výtahu a lepší uspořádání sociálního zázemí v přízemí i prvním patře.

Kanalizace a ČOV

Projekty pokračují. Projektová dokumentace pro stavební povolení na rekonstrukci ČOV (čističky odpadních vod) je již hotová, nyní se projektuje pro stupeň realizace stavby a výběrového řízení. Projekt pro stavební povolení by měl být hotový do konce letošního roku. Záměrem města je podat oba projekty jako celek pro získání dotace od Ministerstva zemědělství.

Martin Křížan, starosta

Projekt nové márnice

Projektová dokumentace je již zhotovena. V současné době je podána žádost ke stavebnímu povolení. Hlavním účelem projektu je vybudování nových veřejných toalet pro návštěvníky hřbitova na místě současné márnice u hlavního vchodu. Pokud se nevyskytnou neočekávané komplikace, měl by být projekt realizován v průběhu roku 2020.

Dům s chráněným bydlením – stavební úpravy

Projekt se finalizuje. V rámci stavebních úprav dojde k následujícím změnám:

- bude zhotoven zvláštní vstup pro Dům s chráněným bydlením
- dva byty Domova s chráněným bydlením se přesunou z přízemí do 2. a 3. patra
- čtyři pokoje Charitního domova budou přemístěny z 2. a 3. patra do přízemí

- přesunem bytů a pokojů se docílí toho, že všechny charitní pokoje budou v přízemí a všechny byty Domova s chráněným bydlením budou ve 2., 3. a 4. patře. Tím pádem se nebude křížit provoz Charitního domova a samostatných bytů (Domova s chráněným bydlením).

Vodovod v ulici Antonínská pod Husí horou

Projektová dokumentace je již hotová. V současné době se vyřizuje stavební povolení. Projekt bude realizován v průběhu roku 2020.

Zdeněk Botek, místostarosta

Remízek – společné místo pro setkávání dětí a jejich doprovodu

Motto Remízku:

*Když se svítí v Remízku,
tak zábava je na blízku.
Podívej se, mami!
Zazvoníme na zvonek,
ať nehrajem si sami.*

*Hraček tam prý není málo,
se kterými by se hrálo,
a tak honem do Remízku,
dáme čajík, přečtem knížku.*

*Příště už pak budu vědět,
že lepší je než venku sedět,
od naproti vypůjčit si klíče
a vyzkoušet jak „sedá se do míče“.*

V pátek 1. listopadu se pro hlucké děti a jejich doprovod otevřel Remízek. Zázemí v centru města určené především maminkám na rodičovské dovolené slavnostně uvedl do provozu starosta Ing. Martin Křížan.

Provozovatelem Remízku je město Hluk. Cílem Remízku je vytvořit příjemné místo pro děti, kde je bude moci jejich

doprovod přebalit, nakrmit a třeba si i odpočinout. Herní část je určena převážně pro děti ve věku 0–7 let. Je tomu uzpůsoben typ hraček i nábytek. Zázemí Remízku umístěné v centru města může sloužit i k setkávání rodičů a jejich dětí zejména v nepříznivém počasí.

Remízek byl vybudován za podpory města a velkého úsilí několika dobrovolníků, kteří opravili a zvelebili jednu třídu ve staré budově základní školy. Pracovníci místního hospodářství poopravili omítky a vymalovali. Kreativní maminka, malířka Markéta Hrbáčková, vyzdobila stěny originálními malbami. Dobrovolní tatínkové položili koberec, aby si na něm děti mohly hrát. Další maminky věnovaly potřebné a praktické pomůcky – přebalovací pult, dětské židle a především mnoho hraček. Chod Remízku se řídí provozním řádem.

S myšlenkou vybudovat Remízek přišla Renata Prachařová, maminka dvou malých dětí, které jsem položila několik otázek.

Co Vás vedlo k myšlence vybudovat toto centrum?

Remízek vznikl de facto z potřeby. Nedokázala jsem se smířit s tím, že budu své malé děti v sychravém počasí přebalovat nebo kojit na lavičce v parku nebo honem utíkat domů, jen co se jedno z dětí začne ozývat v kočárku. Díky

tomu, že se starší dcerou jezdívám od mala do Brna, vím, že existují taková zázemí pro matky s dětmi. Chtěla jsem, aby tuhle možnost měli i rodiče v Hluku. Vždy mi bylo líto, když jsem viděla, jak maminka pospíchá s plačícím dítětem v kočárku domů, aby ho nemusela kojit někde v zákoutí. Víte, když už maminka přejde to, že se obnaží a to dítě tedy na veřejnosti nakojí, tak druhá věc je ta, že v Hluku není ani moc kde třeba v dešti nebo větru najít místo k nakrmení dítě. Místo, kde by byla v suchu a teple a ještě tam mohla vjet s kočárkem.

Jaké byly začátky?

Když jsem začala zjišťovat informace a viděla, že i obce, které nemají ani 900 obyvatel tato místa mají, byl to pro mě impuls začít to řešit i tady v Hluku. Zeptala jsem se svých kamarádek, zda by takové místo uvítaly. Jejich pozitivní reakce mne opět posunula k další metě, a to oslovit město. Takže následovala schůzka s panem starostou, sepsání žádosti s danými požadavky na prostor, podpisy obyvatel (převážně maminek) vyjadřující smysl a potřebu zřízení takového centra. Vše nabralo rychlý a správný směr, než jsem se nadála, byla přiklepnuta úžasná místnost.

Dříve se maminky setkávaly v domě dětí nebo v pastoračním domě, případně se navštěvovaly doma?

Dům dětí a mládeže je o speciálních nabídkách aktivit pro děti – buď kroužky, nebo třeba cvičení s dětmi, ale nemůžete tam kdykoliv jen tak přijít a přebalit nebo nakrmit dítě. V neposlední řadě je bohužel ten fakt, že DDM je v patře, tudíž kočárek zůstává dole a to i v zimě. Pastorační centrum je na tom podobně, 1x týdně na cca 2 hodiny se maminky mohou sejít, ale co když vaše dítě pláče v kočárku a je čtvrtěk?

Doma se navštívit je skvělé, ale pokud se má sejít víc jak dvě maminky nebo se jedna maminka chce sejít s druhou maminkou a každá je z jednoho konce Hluku, je prostor herničky v Remízku, v centru města, myslím k nezaplacení.

Jak Remízek funguje?

V době, kdy má Informační centrum Hluk otevřeno, si vyzvednete na vratnou zálohu 100 Kč klíče od Remízku

a pak jej nejpozději před zavřením infocentra vrátíte. Pokud vidíte, že se v Remízku svítí, nebo víte, že tam někdo je, tak stačí jen zazvonit na zvonek, maminka v Remízku pak přes elektrického vrátného pustí další maminku dovnitř.

Pokud by Hlučané chtěli přispět na chod Remízku, mohou a jakou formou?

Ano, přispět může každý, náš nejmladší dárcce má dokonce pouhých 11 let. V infocentru města je provizorní kasička, na vyžádání u obsluhy lze tedy vložit příspěvek v libovolné výši – klidně i 1 Kč. Popř. se domluvit přímo se mnou prostřednictvím buď facebookové stránky Remízek, nebo na tel.: 774 366 811. Vybrané peníze využíváme na vybavení Remízku (hygienické potřeby, hračky, nábytek...). Pokud by někdo nechtěl dávat přímo finanční dar, stačí mne zkontaktovat a domluvíme se, co by se do Remízku aktuálně hodilo. Všechny dárcce evidujeme a seznam všech dárců je zveřejněn na nástěnce Remízku.

Nápad je jedna věc, jeho realizace věc druhá. Bez Vaší houževnatosti by centrum určitě nevzniklo. Měla jste ve svém okolí stejné nadšence jako Vy?

Ano, a chtěla bych tímto moc poděkovat všem, co se jakkoliv podíleli na přípravách a následné realizaci Remízku. Městu, za poskytnutí této místnosti a služby, panu starostovi, který mi velmi vycházel v mých požadavcích vstříc (a že jich bylo:-). Mojí mámě a manželovi za podporu a shovívavost, protože říjen byl opravdu náročný a chtěli jsme stihnout otevření 1. listopadu za každou cenu. Maminkám, které se ke mně přidaly a bez kterých bych to určitě nezvládla: Kamila Coufalová, Markéta Hrbáčková, Ivana Ilíková a Veronika Pekárková. A samozřejmě všem našim dárcům (ať už finančním, nebo materiálním), díky kterým jsme mohli zvelebit prostory nebo nakoupit potřebné vybavení a hračky.

Děkuji za rozhovor. Remízku přeji spokojené uživatele, ať dobře slouží svému záměru.

Iveta Mátlová

**Městský úřad Hluk
sděluje občanům, že ve dnech
23. 12. 2019 – 3. 1. 2020
bude uzavřen:**

- městský úřad
- městská knihovna
- informační centrum
- městská policie.

V případě nutnosti týkající se provozu Městského úřadu Hluk volejte na telefon: 602 587 903.

V případě kontaktu na Městskou policii Hluk volejte na telefon: 601 158 100.

Zlínský kraj ocenil snažení Kateřiny Říhové

Kateřina Říhová převzala v úterý 10. prosince Ocenění za dlouhodobou a kvalitní práci dobrovolných pracovníků v oblasti volnočasových aktivit dětí a mládeže. Práci dobrovolníků volnočasových aktivit oceňuje Krajský úřad Zlínského kraje již šestnáct let. Kateřina byla vybrána z dvaceti šesti nominovaných dobrovolníků. Pamětní medaili jako výraz uznání a poděkování za dlouhodobou a kvalitní práci převzala z rukou Miroslava Kašného, radního Zlínského kraje pro oblast kultury, památkové péče, církví, mládeže a sportu. Toto ocenění putuje do Hluku již podruhé. V roce 2009 jej získal Stanislav Vavřínek st.

Kateřinu nominovalo město Hluk, neboť si váží její dlouholeté, obětavé a úspěšné práce s dětmi.

Kateřina Říhová je právem považována za výraznou osobnost kulturního života našeho města. Přestože není hluckou rodačkou, velkou měrou se podílí na přípravě nejrůznějších folklorních akcí. Profesí učitelka v Základní umělecké škole Uherský Ostroh, pobožce Hluk vede dětskou cimbálovou muziku a vyučuje hru na housle a klavír. Ve svém volném čase se věnuje folklóru – je vedoucí ženského sboru Klebetnice a primáškou cimbálové muziky Ženičky. V roce 1998 založila kroužek nazvaný Zpívání s Katkou, kde učila děti lidovým písním, říkadlům, hrám, základům tancování a seznamovala je s lidovými tradicemi.

Časem se tento kroužek proměnil v dětský folklorní soubor Žarůžek.

Katčinou snahou a posláním je vzbudit v dětech lásku k lidovým písním, tradicím a zvykům. Kdo Kateřinu zná, ví, že její radostí je hudba, kterou ráda vyučuje, ale zejména šíří a jejím prostřednictvím rozdává radost.

Katce k ocenění gratulujeme a především děkujeme za zachování a šíření lidové písničky. Děkujeme za vše, co dělá pro hlucké děti.

Iveta Mátllová

Adventní benefiční večer pro podporu Domáciho hospice Antoníněk

Město Hluk ve spolupráci se Základní uměleckou školou Hluk zve širokou veřejnost na Adventní benefiční večer pořádaný na podporu Domáciho hospice Antoníněk.

Každoročně pořádá hlucká ZUŠ vánoční vystoupení svých žáků. V letošním roce se rozhodla pro dobročinnou formu koncertu. Žáci umělecké školy zazpívají a zahrají ve prospěch domáciho hospice. V průběhu večera vystoupí pěvecký sbor, dětská cimbálová muzika a dechové uskupení. Nebude chybět ani vystoupení folklorního souboru Okluky, zazpívá ženský sbor Klebetnice, který doprovází cimbálová muzika Ženičky. Večerem provede vedoucí domáciho hospice pan Radek Nohál.

Domáci hospic Antoníněk vznikl 1. června 2019 z potřeby pomoci všem, kdo pečují o nevyléčitelně nemocné v konečném stádiu nemoci v domácím prostředí.

Hospic poskytuje péči pacientům v jejich bydlišti, tj. v jejich domácím prostředí – lékaři, zdravotní sestřičky, sociální a pastorační pracovníci, kněží či psychologové, kteří v hospici pracují, přijíždějí za umírajícími a těmi, kdo o ně pečují, do jejich domovů. Název hospice odkazuje k domovu jako místu oddechu a spočinutí a je spojen také s místním regionem, ve kterém péči poskytuje. Název proto odkazuje k významnému poutnímu místu Slovácka – Svatému Antonínku – a k motivu životní poutě každého z nás.

Je-li na vás tíže domáciho pečování již příliš velká nebo

nevíte-li si rady s tím, zda byste náročnou péči o umírajícího zvládli doma, obraťte se na Domáci hospic Antoníněk, jehož jádro tvoří zkušení lékaři a zdravotní sestry, pastorační pracovníci a duchovní, sociální pracovník a psychologka.

Pracovníci hospice zajistí a přivezou také potřebné pomůcky usnadňující péči o vážně nemocného v domácím prostředí a umožní tak jakousi „domácí hospitalizaci“, při které pomohou zvládnout příznaky doprovázející pokročilé onemocnění v domácím prostředí.

Domáci hospic provozuje Charita Uherské Hradiště ve spolupráci s Charitou Uherský Brod. Tato péče je určena pacientům v uherskohradištském a uherskobrodském regionu. Více informací lze získat na telefonním čísle 731 680 347 nebo prostřednictvím e-mailu: antoninek@uhradiste.charita.cz.

Benefiční večer neskončí vystoupením dětí. Návštěvníci jsou zváni na dobré zákusky, košť vína a malé posezení s cimbálovkou. I toto se ponese v duchu benefičním a zakoupením sladkostí přispějete na provoz Domáciho hospice Antoníněk. Bude také možnost setkat se s některou zdravotní sestrou a zodpovědět dotazy o péči doma.

Přijďte v pátek 20. 12. 2019 v 18.00 hodin podpořit Domáci hospic Antoníněk.

Iveta Mátllová

Z aktivit spolku Pro radost

Šikovný háček

Několikrát za rok se setkáváme v Městské knihovně Hluk při háčkování. Pokaždé je zvoleno konkrétní téma, co budeme zkoušet. Je potěšující, že v dnešní na čas velmi náročné době se najdou maminky a babičky, které si udělají čas a přijdou mnohdy jen na skok ponořit se do světa háčků a přízí, ať je téma jakékoliv. Setkání je určeno pro všechny, kteří se chystají začít a neví jak, ale i pro ty, kteří háčkují bravurně. Během těchto chvil je možné získat poznatky zkušených či někomu pomoci, kdo je „v koncích“ a neví si rady, jak dál háčkovat, a také vyměnit si zkušenosti a vychytávky, co a jak háčkovat. Letos jsme mj. navíc našli ochotné ruce, které se zapojily do projektu Nedoklubka, z.s., a uháčkovaly chobotnice a srdíčka pro maminky a jejich předčasně narozené děti. Jsme vděční všem ženám, které se přidaly a pomohly projekt této organizace podpořit. Pokud máte zájem, přijďte za námi, určitě nebudete litovat, a vězte, že háčkovat se naučí každý, a vychutnat si v dnešní hektické době pár klidných okamžiků je lék pro duši. Informace o termínu setkání jsou zveřejněny na internetu, plakátech a také jsou rozepisovány paní knihovnicí e-mailem. Děkuje všem zúčastněným, aktivním lektorkám a paní knihovnicí za podporu těchto tvořivých chvil. Stejně jako letos a předchozí léta, plánujeme i v dalším roce setkávání u háčku v naší knihovně a zveřejníme všechny, které váhají, zda přijít. Rádi bychom ruční práce rozšířili o pletení, proto žádáme zdatné „pletačky“ ochotné přijít za námi, ozvěte se!

Retro disko

I když to není přímo typické místo pro divoký tanec v rytmu 80. a 90. let, přesto se letos v prostorách hlucké tvrže konalo opět retro disko. Ti, co přišli, rozhodně nelitovali a mnozí doslova vybalili tance jako „za mlada“. Zkrátka, kdo přišel, nelitoval. Na všechny, a doufáme i na mnohé další, kterým se akce líbila, se těšíme i v dalším roce.

FS Dolňácko Hluk

Závěr letošního roku patřil v činnosti spolku také folkloru a tancování. **Folklorní tancování** je koncepčně určeno pro začátečníky i pokročilé tanečníky. Letos bylo zaměřeno na hluckou sedlckou (FS Dolňácko), sedláckou (FS Kuželovjan), straňanskou (FS Javorina) a veselskou sedlckou (SLPT Radošov). Členové souborů přiblížili svůj region, popsali místní zvyklosti a ukázali jednotlivé tance. K nácviku a tanci nám hráli muzikanti CM Višňa

s primášem Františkem Hájkem. Zatancovali si všichni, ti co přišli „v páru“, i ti co přišli bez partnera. Zdálo se a chceme tomu věřit, že všichni nadšenci, ať už tanec znali, anebo se jej přišli naučit, nebyli zklamaní a prožili příjemné chvíle.

Letošní **beseda u cimbálu** se konala v podání FS Dolňácko Hluk již pátým rokem. Po kulturním programu, tentokrát v účinkování dětských souborů Žarůžek (pod vedením K. Říhové a J. Mahdalové), Hluboček (pod vedením M. Hrdinové), které doprovázela CM Základní umělecké školy, Michaely Hrdinové a jejich dcer a hostů ŽPS Nedakoňské srnky a tanečních souborů SK Háječek (Ost. Lhota) a domácího FS Dolňácko Hluk, hrála již potřetí k poslechu, zpěvu a tanci CM Strýci ze Strání, a jak se dalo čekat, muzikanti neklamali a tancovalo se a zpívalo a zpěv se nesl hluckou tvrzí dlouho do noci.

Zájemce o lidový tanec a zpěv, ať už ty, kteří tance znají nebo ty, kteří by se je chtěli naučit, rádi přivítáme na zkouškách souboru. O bližší informace nás kontaktujte na FB stránce – FS Dolňácko Hluk.

Všechny akce se uskutečnily v organizaci **PRO RADOST Hluk, spolek** za podpory města Hluk, a také všech příznivců a pomocníků, kteří při organizaci rádi poskytli pomocnou ruku. Velmi si vážíme jejich zájmu, pomoci a podpory. Všem návštěvníkům a účastníkům pořádaných akcí děkujeme za přízeň. Věříme, že si v našich aktivitách mnozí z vás přijdou na své a budeme se setkávat i v příštím roce.

Do nového roku přejeme příznivcům a občanům našeho města hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

Jitka Nováková

Český zahrádkářský svaz Hluk

V letošním roce proběhl již 11. ročník Výstavy ovoce, zeleniny, květin a jiných výpěstků. Jsme rádi, že se výstava těší všeobecné oblibě a navzdory nestálosti a marnivosti počasí se sešlo 285 vzorků nejrůznějších plodů práce šikovných rukou hluckých zahrádkářů a pěstitelů. Během výstavy mají návštěvníci možnost prodiskutovat a najít řešení na své pěstitelské problémy, ať už se týkají postřiků, škůdců či vhodné odrůdy pro pěstování. I letos jsme zapojili do výstavy děti z Mateřské školy Hluk, které vytvořily výzdobu a nacvičily na neděli s paními učitelkami kulturní program. V pondělí pak mohly výstavu zhlédnout samotné děti a žáci Základní školy Hluk. Součástí výstavy byla i expozice místních včelařů, neboť včely neodmyslitelně k úspěchu zahrádkáře patří. Včelaři dětem představili kouzelný svět včel a medu.

Děkujeme všem, kteří přispěli ke zdárnému průběhu této výstavy, dětem z mateřské školy, jejich paním učitelkám, jednotlivým členům spolku za pomoc s výběrem vzorků a aranžováním, místním včelařům, městu Hluk za podporu akce, a doufáme, že se k nám přidáte i další rok.

Letos jsme pro podporu pěstitelské činnosti navštívili i šlechtitelskou stanici ve Veselé poblíž Piešťan, která se zabývá pěstováním jabloní, hrušní, broskví, meruněk, jahod, prostě všeho co do správné zahrádky patří. Díky odbornému výkladu pana Ing. Tomáše Kováče jsme si rozšířili znalosti, jak úspěšněji pěstovat ovoce. Šlechtitelská stanice přirozeně nabízí i možnost prodeje sadbového materiálu.

Přejeme zahrádkářům a pěstitelům a všem ostatním pokojné prožití svátků vánočních, ať načerpáte sílu do dalšího pěstitelského roku, ať máte v dalším roce pevné zdraví a hodně elánu pro práci na zahrádkách a záhumenkách. Přirozeně přejeme bohatou úrodu, o jejíž krásu se můžete s námi při další výstavě podělit.

Vše nejlepší v roce 2020 přeje výbor ZO ČZS Hluk!

F.U., Foto: Lukáš Baroň

*Spokojené,
láskou a porozuměním naplněné
vánoční svátky, hodně zdraví,
štěstí a úspěchů v novém roce přeje*

redakce Hluckých novin.

Vzpomínkový večer věnovaný Cimbálové muzice Dolňácko

Cimbálová muzika Dolňácko neodmyslitelně patří k Hluku. Od sedmdesátých let šířila kromě lidových písní především věhlas svého města nejen po České republice, ale také v zahraničí. Do povědomí široké veřejnosti se dostala díky umu muzikantů. Právě jim byl věnován vzpomínkový večer. S myšlenkou vzdát hold CM Dolňácko přišla Michaela Hrdinová, dcera Jiřího Galdy – kontráše muziky, která připravila scénář a provázela večerem.

Zavzpomínat přišli jak samotní muzikanti, tak jejich hosté, přátelé, rodiny a především veřejnost, která dříve navštěvovala besedy u cimbálu, nebo také starší garda tanečníků souboru Dolňácko, který cimbálovka nejednou doprovázela.

Večerem se nesly tóny Cimbálové muziky Burčáci a Babica, které střídaly vzpomínky Františka Holmese Ilíka na působení v CM Dolňácko. Karel Kužela zavzpomínal, jak se Zdeňkem Křivákem jeli v roce 1973 do Brna zařizovat nahrání LP desky. František Jelének zase na krásné fašanky a „strýca Vetulína“, u něhož končila každá fašanková obchůzka startováním staré škodovky. František Říha prozradil mnohé ze zákulisí muziky.

Kromě muzikantů přijali pozvání také bývalí zpěváci. Sólově zazpívala Mirka Novotná Šopíková, Marie Mitáčková-Dvorská a Josef Pilát. Poslední dva zmiňovaní zazpívali také duet Bohuslava Smišovského „Za tichou Moravou“, který zněl jako za mlada. Málokdo ví, že Josef Pilát měl nadání na vyhledávání pěkných písní. Byl to právě on, kdo objevil ve sbírce Valeše Lísy píseň „Když jsem šel z Hradišťa“,

ktehou později převzal Jožka Černý. Když se Josef Pilát loučil s CM Dolňácko, snažil se své hluboké sepjetí s muzikou nějak vyjádřit. Upravil si proto závěr poslední sloky „všecko, cos miloval, konec mívá“, ve kterém promítl svůj vztah k CM Dolňácko. Zdravici poslala i zpěvačka Jana Poláková, která se večeru nemohla zúčastnit. Fotografie promítnuté na bílém plátně připomněly zemřelé zpěváky a členy cimbálovky.

Dvanáct členů Mužského sboru přišlo zazpívat a připomenout si léta spolupráce s CM Dolňácko, stejně jako tanečníci souboru Dolňácko. Ty současné již CM Dolňácko hudebně nedoprovázelo, ovšem spolu s krojovanými si zatančili i bývalí tanečníci, kteří s cimbálovkou protančili nespočet večerů. V závěru pořadu muzikanti obdrželi z rukou starosty pamětní obrázky od malířky Lenky Juračkové, na němž autorka zvěčnila všechny členy cimbálovky. Poté následovala beseda u cimbálu s CM Burčáci a CM Babica.

Pro ty, kdo si nestihli prohlédnout fotografie promítané v průběhu večera, byla v malém sále přichystaná výstavka fotografií a předmětů muzikantů.

Vzpomínkový večer nabitý emocemi a humorem se stal důstojným poděkováním muzikantům za léta, kdy hudbou šířili slávu města Hluku a formovali hlucký folklor. Za to jim náleží velké díky, stejně jako autorce pořadu – Michaela Hrdinové.

Iveta Mátlová

Foto: Ludvík Lečbych

Trochu z historie CM Dolňácko

dialog nástrojů. Blahopřeji Vám a kladu Vám na srdce: ať Hluk vždycky zpívá tak jasně, bohatě, jiskřivě! Váš věrný přítel František Kožík.

CM Dolňácko léty získávala zkušenosti, vytvořila si svůj repertoár, byla čím dál žádanější, až se vypracovala mezi nejvýraznější muziky našeho regionu. Byla zvána do různých pořadů a na festivaly, nahrávala v brněnském rozhlasu – poprvé v roce 1969 – a v roce 1973 vytvořila první malou gramodesku, pak další.

Dolňácko nemohlo chybět na žádné folklorní akci v Hluku, neobešly se bez nich hody, slavnosti, besedy u cimbálu, fašanky, košty vína,... Cimbálovka reprezentovala město Hluk na festivalech a přehlídkách.

V polovině šedesátých let dal pan Jaroslav Hrabovský dohromady partu kluků, kteří chodili do hudební školy. Scházeli se ve školním pavilonu a pokoušeli se hrát. Jindřich Borýsek, Jaroslav Horňák, Jiří Galda, František Jelének a František Říha, pan Hrabovský hrál na cimbál. Tato parta začínajících muzikantů měla štěstí, že do Hluku přišel učit Jožka Polách, vzal si je všechny pod křídla, začal je učit a přizval další zkušenější členy: Jana Hrubého, Pavla Dudeška a Jožku Piláta.

Příznivcem CM Dolňácko byl hudební skladatel Blahoslav Smišovský, který komponoval píseň Za tichou Moraví. Dolňácko obdivoval i spisovatel a dramatik František Kožík, který v roce 1988 zapsal do pamětní knihy muziky tato slova: „Setkání s Dolňáckem je pro mne vždycky událostí. Letos jsem je čekal trochu s obavou, jestli se podaří udržet uměleckou výši. Jsem radostně překvapen. Připadá mi, že soubor je ještě zajímavější než dříve. Housle, cimbál, klarinety – skvělá souhra a moderní

Začala také ve větší míře jezdit na zahraniční zájezdy. Třikrát vystupovala v Paříži na veletrhu cestovního ruchu, v Holandsku, v Polsku a v NDR.

V letech 1975 a 1986 natáčelo Dolňácko pro Československou televizi hudební vstupy a v záběrech se kromě muzikantů objevili i občané Hluku. V hlucké tvrzi se také natáčela LP gramodeska s účastí pana Zdeňka Galušky.

CM spolupracovala se spoustou zpěvaček a zpěváků, zazpívala si s nimi Anička Hájková Mitáčková, Marie Křiváková Plačková a sestry Marie a Jana Mitáčkovy i se svou maminkou. Dolňácko doprovázelo řadu velmi známých zpěvaček a zpěváků. Několikrát Jožku Černého se sestrou Květou, Dušana a Luboše Holé, Jožku a Julinku Severinovy, Vlastu Grycovou, Jarmilu Šulákovou, Františka Okénku, Františka Múčku, Pavla Bartoně. Kmenovými zpěváky však byli Mirka Šopíková Novotná, Jaroslav

Hrabovský a v neposlední řadě Marie Mitáčková Dvorská a Jožka Pilát.

Dolňácko se proslavilo i tvorbou tematicky laděných Večerů lidové písně a poezie, spolupracovalo se známými herci a recitátory – Věrou Galatíkovou, Ladislavem Frejem, Jozefem Krónerem, Oldřichem Velenem, Zdeňkem Galušskou a hlavně s Luborem Tokošem. Ten v roce 1983 napsal: „Teď už rok a půl pokorně naslouchám zázrakům tónů prosté a čisté lidové písně. Chodím při zkoušce po sále na tvrzi a v duši i hlavě mi zní hudební poezie, kterou se někdy pokouším doplnit slovem. Když se mi to podaří, zachvěju se. Radostí. A to je tvoje zásluha, „Dolňácko“. A Tvoje, Jožko Poláchu, vás, kteří všem rozevíráte duši i srdce kraje, nad který není!“

S Luborem Tokošem natočili Hlučané i krásný dvojdílný vánoční pořad s názvy Koledníci a Dneska se nepláče. V pořadu hrají, mluví, zpívají děti a cimbálová muzika Dolňácko. V hledišti tehdy seděli příbuzní účinkujících. Výtvarně se na tomto pořadu podílel i Dům dětí a mládeže v Hluku. Byly k vidění i loutky, výrobky z keramiky a malby hlučských dětí.

CM Dolňácko také dlouhá léta doprovázela Mužský sbor z Hluku. V roce 1969 se vedoucí tanečního souboru v Hluku Marie Albertová setkala s primášem cimbálovky Jožkou Poláchem. Skončilo to nejen jejich svatbou, ale i spojením tanečního souboru s muzikou do jednoho celku s názvem Dolňácko. Spolupráce byla výborná, absolvovali desítky vystoupení na přehlídkách, národopisných slavnostech a festivalech doma i v zahraničí.

V roce 1992 se připravoval zájezd do Holandska a nastal problém, nebyli tanečníci. A tak se dali dohromady potomci muzikantů a jejich kamarádi, naučili se pod vedením Šárky Pilátové několik tanců a jelo se. A když už si to mladí zkusili s tancováním, vzali nástroje a začali spolu hrát. Tak vznikla cimbálovka Mladé Dolňácko. Po několika změnách v obsazení se proměnila v CM Babicu a ta působí v Hluku dodnes.

V devadesátých letech, zhruba po třiceti společných rocích, se rozešly cesty CM Dolňácka s primášem Jožkou Poláchem. Po operaci ruky na nějakou dobu přestal hrát a odstěhoval se z Hluku. Přineslo to rozpaky, smutek i zklamání na obou stranách. Ale neznamenalo to úplný konec. Josef Polách chvíli nevystupoval, pak začal hrát

s CM Kunovjané a občas zavítal i na památkové domky v Hluku. Chlapi z Dolňácka se tam scházeli dál (třeba při příležitosti svatovavříneckých hodů) a hráli s láskou a chutí, i když v poněkud komornějším duchu pro své dávné příznivce i pro mladé folklorní nadšence. Naposledy na domcích společně muzicírovali v roce 2010.

Josef Polách měl svůj nezaměnitelný styl a šmrnc, kterým v dobrém slova smyslu poznamenal projev celé muziky. Ale každý muzikant měl vždy v kapele své místo a přispíval k celkovému výrazu. Když se řekne Dolňácko, vybavím si chlapy, které jsem minimálně patnáct let vídávala pospolu s Jožkou Poláchem. Houslisté – výborný tercáš František Jelének, Jan Hrubý a Miroslav Pechál (kteří v případě potřeby zaskočili za primáše), perfektně sehrané klarinety Františka Říhy a Jiřího Mitáčka, za cimbálem Jiřího Riedicha. Za basou buď Josefa Piláta, nebo Stanislava Vlka, který i zpíval, kontráše – pana Plačka, vždy skloněného nad svou violou, jako by ji poslouchal, a Jiřího Galdu, který vždycky s chutí a vervou zpíval a housle držel proklátě nízko. Josef Pilát svým nádherným sametovým hlasem dokázal potěšit každého posluchače. František Říha, který působil jako umělecký vedoucí, ten svými neotřelými hudebními úpravami zpestřoval repertoár muziky, např. písní Dalmácia.

Nikdo už teď přesně nespočítá, kolikrát Dolňácko hrálo. Na plakátku z roku 1983 stojí, že absolvovali 500 vystoupení a více než 150krát doprovázeli taneční složku, což je neuvěřitelné. A to poté pokračovali v činnosti ještě hodně dlouho.

Michaela Hrdinová

Vzpomínám...

... na první hru. Na tvrzi, při vinobraní. Cvičili jsme celé léto a uměli asi deset písniček, které jsme pak hráli několikrát dokola. Přijel Hradišťan, náhodně z vystoupení v Korytné. Staněk vzal housle – „Já si s vama zahraju“. On, už tenkrát pojem v našich očích. Začal „Dívča, dívča, lastovička“, zkusil „Poščaj ně, má milá“ a my se nechytli. Odložil housle – „Kluci, z vás muzika nebude“ – a odešel... Potom jsme hráli tuto sadu ještě mnohokrát a v duchu jsme byli rádi, že se aspoň trochu, trošičku mylil...

... na první hru mimo Hluk. V Boršicích u Buchlovic, na vinařském plese. Jan Míšek nás pozval. Kodrcali jsme se pod plachtou na korbě PRAGY V3S. A že venku mrzlo, nevadilo...

... potom Norsko v květnu 1968 a začali jsme pořádat první besedy u cimbálu. Zprvu pro sebe a své první příznivce, potom jsme se odvážili zvat hosty: herce Víťu Černého, Karla Effu, Stryčka Jedličku, Věru Galatíkovou, Ladislava Freje... Mimochodem – Víťa Černý v nevázaném hovoru pronesl otázku: „Víte co mají všechny ženy společné? No nemají co na sebe, mají geniální dítě a chlapa, co jim zkazil život“. Zvali jsme zpěváky Jožku Severina s Julinkou, Květu Černou s bratrem Jožkou, hosty byli Dušan a Luboš Holí, Vlasta Grycová a v neposlední řadě Marie Mitáčková s Jožkou Pilátem, který zůstal muzice věrný dodnes...

... na každoroční fašankové obchůzky. Sešli jsme se u tvrze, starosta (dříve předseda) dal svolení a přes faru, horní konec a dolní konec jsme končovali u Štěpána Pospíška, kterému nikdo neřekl jinak než Vetulín. On coby řeznický mistr byl vždy připraven: klobásečka, uzené, slanina a něco na zapití bylo vždycky k mání. S návštěvou u něj byla vázána spousta příhod, ale jedna se opakovala každoročně. Otevřel kufr u staříčké, ale vždy napucované oktávie „Podívej se, co všechno mám! Dynamo, startér a co náhradních dílů!“ Zatočil klíčem v zapalování a motor, třebaže byl celou zimu v klidu, ochotně a za bujarých ovací přítomných, naskočil...

... na mikulášské besedy u cimbálu. U vstupu do sálu stál prádelní koš, do kterého besedníci „svým drahým“ polovičkám, kamarádům, přítelkyním ukládali dárky: mnohdy rozšafné, doma vyrobené, ale vždycky opatřené trefnou popiskou. Třeba Tonda Hrdina přivítal nově nastoupenou dětskou paní doktorku lucernou s textem: „Ať ti táto pěkně svítí do oka, aj...“ do ucha, dodávám já.

Celá muzika byla převlečená na pekelné rarachy, brali neposlušné do velkých jutových pytlů a pracovali tak vehementně, že jedna paní, žena jednoho z nás, obdařila čerta takovou fackou, že se mu zatmělo před očima. Do dneška se ale neví, který to byl...

... vzpomínám na Večery písně a poezie s Luborem Tokošem. Rád recitoval verše Jana Skácela, muzika doprovázela hudbou. Večery byly tematicky laděné, baladické i rozverné. Při jednom z nich Lubor parodoval dění v muzice slovy – „... já, oni ně zabijú!“ A z naprosto tichého sálu, ticha až hrobového, se ozvalo: „Pardón, lesti zabijú, zadarmo pochovám.“ To velebný pán Zíbal se přihlásil zvednutou rukou o slovo...

... Paříž, Holandsko, NDR, Polsko... Ke všem zájezdům se řadí spousta vzpomínek. Muzikanti jsou duše citlivé, dobrosrdečné, ale také podšívky a strůjci neplech. Třeba v Paříži. Hrávali jsme u československého stánku a „lákali“ nejen k návštěvě republiky, ale – reprezentovali jsme celé RVHP – do zemí východní Evropy. Byl to takový maraton. Ráno před osmou ve stánku a mimo pravidelné vstupy jsme hráli pro Matici slovenskou, která se nám celý čas věnovala, no a večer do noční Paříže. Po návratu na základnu – obývali jsme takový malý městský hotýlek nás čekalo 15 litrů červeného a fanoušci: ti, kteří zjistili, kde nocujeme. Družná zábava a blbosti do rána... Přijeli jsme do NDR, do Halle tuším, a oba dva Jožci hned do zahrádky, tenkrát to u nás ještě nebyvalo. „Bier?“ ptá se vrchní. A ten starší Jožka praví: „Und drajmál vodka, bitte.“ „A proč tři, když jste jenom dva?“ ptá se jeden z přihlížejících muzikantů. Odpověď jednoduchá: „No, když já nevím, jak se řekne německy dvě!“

... s úctou a s trochou nostalgie vzpomínám i na Besedy s rodáky, které jsme pravidelně v pátek před hodama pořádali na památkových domcích. První v roce 2000, poslední v srpnu 2010. Poslední léta byla poznamenána událostmi, které nešlo ovlivnit. Primáš se odstěhoval do svého rodiště, navíc ho postihla choroba, spojená se špatnou pohyblivostí prstů. On sám, pokud mu to jenom trochu šlo, hrával pravidelně s jinou cimbálou. V Hluku hrával sporadicky: naposledy jsme ho jako muzika navštívili na podzim roku 2012...

I to je vzpomínka...

Franta Jelének

Den veteránů

V zemích západní Evropy, především pak v anglosaských zemích, udržují od roku 1919 tradici Dne veteránů.

Tento svátek je především připomínkou válečných veteránů, vojenských invalidů a vojáků, kteří zahynuli v konfliktech. Jako datum připomínky těch, kteří riskovali a riskují svůj život a zdraví, byl vybrán symbolicky 11. listopad, neboť toho dne v roce 1918 byl ukončen podpisem příměří mezi Spojenci a Německem do té doby nejtragičtější konflikt v lidských dějinách – 1. světová válka.

Symbolem Dne veteránů se stal květ vlčího máku. To má svůj původ v básni Na flanderských polích, kterou v roce 1915 napsal kanadský chirurg John McCrae, jenž sloužil na západní frontě nedaleko belgického města Ypres. V roce 1921 byl právě symbol vlčího máku určen za symbol pro sbírku na pomoc válečným veteránům a invalidům.

Na Flanderských polích

*Na polích ve Flandrech divoké máky rostou,
tam mezi kříži, řada za řadou.
Zde ležíme. Nahoře mezi červánky
je možná slyšet zpívat skřivánky,
zde dole kanóny jen svoji píseň řvou.*

*My už však nevstanem a je to možná zdání,
že včera ještě žili jsme a byli milováni.
Ted' jenom tiše ležíme
na polích flanderských.
Náš boj však zase jiní převz mou.*

*Do vašich rukou dáme my ted' svou
hořící pochodeň a vy ji neste dál.
Kdyby vám uhasla, vzpomeňte na náš žal,
že jsme tu padli zbytečně. Jen máky porostou
na polích flanderských.*

Od roku 2001 je tento významný den připomínán i v České republice. V tento den se konají různé vzpomínkové a pietní akce. Iniciátory a organizátory akcí jsou především různá veteránská sdružení a spolky. I u nás se pomalu stává zvykem, stejně jako například ve Velké Británii, že i běžní občané v týdnu předcházejícím tomuto významnému dni připínají do klopky saka či kabátu symbol vlčího máku a vyjadřují tak podporu vojenským veteránům.

V letošním roce, stejně jako v předchozích třech letech, se vybraní reprezentanti České republiky zúčastnili pietního aktu a tradičního pochodu ke Dni veteránů – Remembrance Sunday 2019, který se koná v Londýně. Jedná se o působivou tradici, kdy před královnou Alžbětou II. a ostatními příslušníky celé královské rodiny postupně defilují váleční veteráni a příbuzní těch, kteří položili svůj život ve válečných konfliktech.

Díky zapojení do veteránských aktivit v rámci spolku Československý legionář jsem měl letos možnost se do této události zapojit i já. Bylo mi velkou ctí při této příležitosti nést fotografii a zatlouci u Westminsterského opatství vzpomínkový kříž na hluckého rodáka **Radima Vaculíka**, který během své vojenské služby vlasti položil oběť nejvyšší, a to svůj mladý život.

Michal Ratajský

Informace z farnosti

Rozpis bohoslužeb o adventu a Vánocích

Jak se již stalo tradicí, byly o adventu slouženy mše svaté určené především dětem – takzvané roráty. Poslední bude sloužena 17. prosince v 6.45 hodin. Po jejím ukončení jsou děti srdečně zvány na snídani v pastoračním domě.

20. 12. 2019 pátek	18.30	mše svatá „za živé a zemřelé pracovníky Autopalu“
24. 12. 2019 Štědrý den	15.00 22.30	dětská mše svatá půlnoční mše svatá
25. 12. 2019 Slavnost Narození Páně	8.00 a 10.30 od 14.00 do 17.00	mše svaté prohlídka betléma
26. 12. 2019 svátek sv. Štěpána prvomučedníka	8.00 a 10.30 od 14.00 do 17.00	mše svaté prohlídka betléma
Betlém bude pro veřejnost otevřený ještě 29. 12. 2019 a 1. 1. 2020 od 14.00 do 17.00 hodin.		
31. 12. 2019 v 16.30 bude sloužena mše svatá Na poděkování Pánu Bohu za uplynulý rok.		
1. 1. 2020 budou slouženy mše svaté jako v neděli v 8.00 a 10.30 hodin.		

Mezi další akce konané v této době patří také neodmyslitelně **Misijní jarmark**, který se uskuteční **15. 12. od 9.00 do 12.00 hodin před kostelem sv. Vavřince**. Všichni, kdo chcete přispět na děti třetího světa, prosím, přijďte tuto akci podpořit.

Tříkrálová sbírka proběhne v naší farnosti 11. 1. 2020.

Závěrem bych vám všem chtěl popřát poklidné prožití adventu, požehnané Vánoce a hodně zdraví a Božího požehnání do nového roku.

J.K.

Charita Uherské Hradiště – Odlehčovací služba pohoda

Charita Uherské Hradiště otevřela v Kunovicích za hřbitovem (ulice Cihlářská č. p. 536) novou Odlehčovací službu, která je určená pro seniory a osoby se zdravotním postižením od 19 let. Smyslem služby je umožnit rodině nezbytný odpočinek a prostor pro vyřízení osobních záležitostí. Službu je možné využívat dle potřeby – jednorázově i pravidelně. Služba je otevřena každý pracovní den od 7.00 – 18.00 hod. Pro více informací se obraťte na tel. číslo 730 550 841.

Dobrovolníci v Bolívii

Andrea Sopůšková, rodačka z Hluku, již delší dobu v rodném městě nežije. Její dobrodružná povaha a úmysl pomáhat druhým ji přivedl až do Bolívie. O této vzdálené zemi vedla v listopadu besedu v Pastoračním domě v Hluku. Protože její vyprávění bylo velmi zajímavé, požádala jsem ji o rozhovor, aby se s námi o své zážitky podělila.

Andreo, první otázka je nasnadě. Proč jsi vycestovala zrovna do Bolívie?

V Praze jsem se seznámila s misionářem ze Slovenska, který jako laik pobýval v Latinské Americe téměř 20 let. Při společných rozhovorech jsme se občas bavili na téma dobrovolnictví.

Co bylo tím rozhodujícím faktorem?

Před rokem mi skončila pracovní smlouva a zvažovala jsem co dál. Vždy mě lákalo cestování a poznávání, tak jsem se rozhodla to zkusit.

Je to Tvoje první misie?

Ano

S kým jsi vycestovala?

Organizace, která mi umožnila podílet se na jejich díle, se jmenuje Instituto Id de Cristo Redentor, Misioneras y Misioneros Identes (zkráceně misionáři Identes). Tento misijní institut založil v roce 1959 ve španělském Tenerife Fernando Rielo Pardal, jenž byl filozofem, metafyzikem, spisovatelem a básníkem. Propagoval vědu, humanismus a mystiku.

V čem spočívala tvoje práce?

Hlavní náplní mé činnosti bylo ve španělštině doučovat děti, které měly problémy se školními úkoly. Jednalo se zejména o děti hyperaktivní, dyslektiky, dysgrafie a děti, jimž se rodiče nevěnovali, a díky tomu jim to nešlo ve škole tak rychle jako těm, kterým rodiče nebo sourozenci pomáhali. Ve městě Santa Cruz de la Sierra jsem navštěvovala 5 škol. Ve 3 základních školách (primaria) Niño Jesús III,

Niño Jesús IV a Guillermo Weiss jsem dětem pomáhala se čtením, psaním a matematikou. Na dvou tzv. středních školách (secundaria) Nestor Suarez a Martin Sappl jsem pomáhala s angličtinou studentům ve věku 16 – 19 let.

Dále jsem strávila měsíc v San Miguelitu (amazonská oblast zvaná Chiquitania), kde se nachází areál bývalé zemědělské univerzity. Ten se v současné době rekonstruuje a přetváří na vzdělávací a kulturní centrum. Sem jezdí 3krát týdně děti z okolních komunit. Prvně si dělají úkoly do školy, poté se věnují sportovním aktivitám (hlavně fotbalu) a učí se hrát na housle, kytaru a flétnu.

Uspořádali jsme zde týdenní tábor pro děti a teenagery. Bylo úžasné vidět, jak se najednou mladí, kteří měli na starosti skupinky cca pěti dětí, přes noc změnili a vyrostli.

Hlavním posláním tedy bylo vyučovat?

V Bolívii jsou lidé plni emocí, které jsou u nich na prvním místě a teprve potom intelekt nebo výkony. Takže pokud zde chcete vzdělávat, pokud potřebujete, aby lidé něco udělali, nejprve se s nimi musíte sblížit. Zejména děti se potřebují cítit bezpečně, důvěřovat a mít vás upřímně rády, aby vás poslouchaly a vůbec vám věnovaly svou pozornost. Nejčastějšími problémy, které se podepisují na dětech, jsou alkohol, drogy, násilí a zneužívání v rodinách. Děti a studenti jsou ve škole pouze pět hodin denně a mimo školu se většinou ničemu nevěnují. Žijí tedy na ulicích nebo doma, případně pomáhají rodině s prodejem, neboť Bolívie je jedno velké tržiště.

Děti ve školách nosí uniformy, ale i tak jsou vidět společenské rozdíly mezi chudými a bohatými. Společenské rozvrstvení je znát i na jednodušnosti stravy. V jídelničce chybí zelenina, ovoce a jiné živiny důležité pro zdravý vývoj dítěte. Jsou zde stále dvou až třígenerační rodiny žijící pospolu, ale díky závislostem, nevěrám a financím jsou často rozvrácené. Tím myslím, že děti kolikrát žijí s prarodiči, nebo pouze s jedním rodičem. Spousta dětí má jednoho z rodičů v cizině, kam odcházejí za lepším výdělkem nebo jiným partnerem.

Naše kultury jsou odlišné. Na co sis musela nejvíce zvykat?

Pro nás Evropany je těžké pochopit jejich styl uvažování. My jsme zvyklí být dochvilní, když si něco domluvíme, tak to

platí. Ale Bolívijsi si stanovují své priority tak nějak postupně v průběhu dne, tzn. domluvíte si schůzku na určitý den a hodinu, oni vám ji odsouhlasí, protože vám nechtějí ublížit, ale potom nepřijdou a vůbec vám to nedají vědět, nebo přijdou o hodinu i více později. Takže je typické, že kolikrát čekáte a čekáte a nic. Postupně se tedy přizpůsobíte a na domluvené schůzky chodíte později a později (vždyť vám přece nic neuteče). Toto je jeden z důvodů, proč vidíme velmi malý či pomalý progres v různých oblastech. Je to náročné a je potřeba hodně trpělivosti, chceme-li něčeho dosáhnout.

Dále mě překvapilo, že ve školách, kde jsem působila, byly ředitelky schopné ženy, kterým opravdu na dětech záleželo, a často ony i učitelé byli v roli rodiče, přítele či psychologa. Škola je pro děti druhým domovem a bezpečným útočištěm.

Na misiích jsi byla pomáhat. Co daly misie Tobě osobně?

Tato zkušenost mi dodala určité sebevědomí. V Bolívii jsem 2 týdny cestovala sama. Ač to mohlo být nebezpečné, naštěstí se mi nic nestalo. Dále jsem si zlepšila španělštinu. Rozšířilo mi to obzor, co se týká vztahů. Každý z nás má jiné prožívání vztahů a je potřeba dobře komunikovat, aby nedocházelo k nedorozuměním. Naučila jsem se být klidnější, trpělivější a nestresovat se, že musím udělat všechno a hned, ale že některé věci mohou počkat.

Děkuji za rozhovor.

Iveta Mátlová

Andrease narodilav roce 1986 v Hluku. Vystudovala Obchodní akademii v Uherském Hradišti, poté Univerzitu Tomáše Bati, Fakultu managementu a ekonomie ve Zlíně. Pracovala ve Zlíně a šest let v Praze u firmy Eta, a. s. Od února do září 2019 byla jako dobrovolnice v Bolívii. Nyní plánuje pobyt v Anglii.

Slovácká zabíjačka

Máme tady listopad, krátké dny, mlhy a deště. Vody je ale jistě velká potřeba, to nečekané sucho nás trápí již několik let.

Oslavili jsme svátek „Martina“, ochutnali jsme nová, mladá vína. Naše chuťové kalíšky pohladila vůně a chuť v podobě dobře upečené husy.

Není opravdu lehké pro náš výbor připravit program na každou besedu tak, aby všichni z našich příznivců odcházeli domů spokojení.

Na listopadové besedě jsme se vrátili do vzpomínek, kdy v tomto podzimním čase nechyběla téměř v žádném domě zabíjačka. Dalo by se říci, že všichni si pamatujeme, jak to bývalo. Povolala se celá rodina, sousedé, kamarádi a v domě bylo veselo. Nápad na listopadový program byl na světě.

Naši ochotníci šli s velkou chutí do díla a přípravy akce do všech detailů. Nechyběly troky, kotel a hrnce, jenom s „pašíkem“ to dopadlo trošičku hůře (prostě se někam vypařil). Po špatném začátku vše dopadlo tak, jak se na správnou zabíjačkovou hostinu patří. Šikovné kuchařky všechno zvládly a roznášely na ochutnání dobrot, které pro přítomné připravily.

Po skončení této humorné pohádky „Slovácká zabíjačka“ přišla kapela v novém složení Veselá pětka s kapelníkem Michalem Vackem. Na parketu bylo stále plno a nebylo znát, že naše neduhy by nás až tak moc trápily. Mladí muzikanti hráli o dušu, nedali nám pomalu ani prostor na povídání nebo přemýšlení, co na ty pochutiny řekne náš žlučník.

Přišel čas loučení a poděkování všem, kteří se zasloužili o zdárný průběh naší již 127. besedy. Všem, kteří měli a mají

zásluhu na tomto dění, patří ještě jednou velké a upřímné poděkování.

Prosincová beseda se nesla v duchu adventního času s koledováním. Senioři zpívali při harmonikách, rozjímali o Vánocích a především se vzpomínalo. Marie Křiváková s Marií Lekešovou vzpomínaly na dávné časy. Program byl doplněn zajímavou výstavou hodin.

V prosinci se hlučtí senioři sejdou ještě jednou, aby společně ukončili letošní rok a přivítali nový rok 2020.

Všichni, kdo budete chtít oslavit Silvestra za tónů hudby v naší společnosti, jste srdečně zváni do hlucké tvrze v úterý na Silvestra 31. 12. 2019 od 19.00 hodin.

Za seniory Emilie Morozová

Foto: Josef Kotačka a Štěpán Mitáček

Dům dětí a mládeže Hluk odstartoval nový školní rok

A od září stihl úspěšně uspořádat mnoho vydařených akcí, takže jsme opět nechyběli na tradiční místní akci *Z pohádky do pohádky*.

Hned **na začátku října** jsme vyjádřili podporu domácí lékařské péči *Domácí hospic Antonínka* a účastnili se několika akcí spojených s tímto projektem. Nejříve jsme se podíleli na přípravě Drakiády na kopečku Sv. Antonínka v Ostrožské Lhotě.

V rámci *papučového týdne* vystoupily mažoretky Včeličky v Orlovně v Uherském Hradišti. Na závěr této akce si členové *FS Okluky* připravili spolu s cimbálovou muzikou ZUŠ Hluk pod vedením Kateřiny Říhové malé vystoupení, se kterým se prezentovali na benefičním koncertě v kostele sv. Františka Xaverského v Uherském Hradišti.

I letos jsme se připojili k celostátní humanitární sbírce na pomoc zrakově postiženým dětem – Světlušky. Naše děvčata celý den procházela městečkem a oslovovala lidi a vysvětlovala jim, že svým, třeba i malým příspěvkem, mohou pomoci slepému nebo vážně postiženému dítěti. Opět se ukázalo, jak solidární naši spoluobčané jsou. Tímto chceme za postižené děti všem velmi poděkovat.

V termínu **12. – 15. října** se vypravili členové našeho mediálního kroužku na akci *Praha patří dětem* a pod vedením Vlasti Ježka si užili krásy Prahy a zároveň nás úspěšně reprezentovali.

V polovině října se v prostorách DDM uskutečnil *bazárek pro maminky*, kde si každý mohl jak prodat, tak nakoupit vhodné oblečení a dětské potřeby na blížící se zimní období. Na jaro tuto akci plánujeme zopakovat.

Koncem října proběhlo *tvorivé halloweenské odpoledne* pro děti, kde si mohly vyrobit originální dekorace a dílka inspirovaná tímto tématem.

První víkend v listopadu bylo ve spolupráci s hluckou knihovnou pořádáno již tradiční strašidelné nocování ve věži tvrze. Odvážné děti statečně přečkaly celou noc plnou hrůzných historek a pověstí a také se vydaly do Hlubočku vstříc tmavé noci a dobrodružství.

V polovině listopadu se hlucký klub geocachingu již tradičně zúčastnil mezinárodního setkání *GIFF event 2019* v Uherském Hradišti, kde se promítaly krátké filmy o geocachingu, které natáčeli amatéři z celého světa.

První adventní neděli jsme příjemně strávili s dětmi při vánočních dílničkách. Již tradičně si mladší návštěvníci vyrobili hezké vánoční maličkosti, upekli sušenky, nazdobili perníčky a vytvořili svíčky z včelího vosku. Ty starší návštěvníky zase potěšil voňavý punč. Věříme, že všichni si s námi navodili sváteční vánoční náladu.

Druhou adventní neděli jsme s radostí na DDM přivítali paní Marii Lekešovou, autorku knihy *Jak se dříve žilo a co se jedlo v Hluku aneb opomíjená jídla a zvyky*. Ta nám prozradila svá tajemství vánoční kuchyně a zavzpomínala, jak to dříve bylo. Všichni mohli ochutnat několik druhů cukroví a vyzkoušet si jejich přípravu.

Na *Maxparádě s Jakubem Koutským*, pořádané na sportovní hale, se vám představily naše mažoretkové a taneční skupiny.

I v prosinci naši loutkáři z loutkového divadla EMIL odehráli krásnou loutkovou pohádku *Dorotka a drak Hubert*.

A to je jen část akcí, které jsme pořádali, spolupříteli, účastnili se anebo zajišťovali vystoupení našich mažoretek.

Pozvánka na naše blížící se akce

Leden

- Novoroční setkání geokešerů na Svatém Antonínku
- Vystoupení našich mažoretek na akci „Sportovec města Hluk“

Únor

- „Rodičovský ples“, na který připravujeme vystoupení polonézy žáků z místní ZŠ
- Vystoupení našich mažoretek na akci „Sportovec města Uherské Hradiště“

Březen

- Pořádáme tradiční oblastní kolo recitační soutěže, zaštitěné MŠMT ČR
- CITO event (hlučtí kešeři uklízejí v přírodě)
- Noc s Andersenem (celostátní akce spojená s knihovnami a literaturou)

Duben

- Pořádáme zemské finále Mažoretek České republiky v Hluku
- Mezinárodní Mega event v Praze

Květen

- Tradiční přehlídka aktivit „Už je tu máj“
- Maraton her a merkurování

Červen

- Filmový maraton

A mnoho dalších. Sledujte naše internetové stránky, kde průběžně o všech připravovaných akcích informujeme.

Všichni zaměstnanci Domu dětí a mládeže v Hluku vám přejí klidné prožití vánočních svátků a do nového roku přejí hlavně pevné zdraví.

Ve školce je stále veselo

Školní rok začal a nás je o jednu třídu víc. Od 16. září navštěvují nejmladší děti 6. třídu – modrou na náměstí Komenského, v prostorách bývalé ZUŠ.

V neděli 15. září zpestřily děti ze 4. třídy – fialové výstavu ovoce a zeleniny svým tematickým pásmem Zahradničníci. S tímto vystoupením a malými dárky navštívily také obyvatele Charitního domova.

V úterý 17. září jsme se byli podívat, jak se vaří povidla, a 20. září jsme šli na výstavu kočárků.

Ve středu 9. října k nám přijelo první divadlo v tomto školním roce. Byla to dvojice Truhlík a Truhlička, která tentokrát v truhlici přivezla dětem pohádku s názvem Hygiena. Děti si pohádku velmi užily a také se dozvěděly, jaké by to mohlo být, kdyby si neumývaly ruce.

Skupinka dětí z naší školky přivítala v sobotu 19. října nejmladší občanky města.

Již několik let se zapojuje mateřská škola do projektu s názvem „Koukají na nás správně“. Smyslem tohoto projektu je včasné rozpoznání a léčení zrakové vady. Rodiče mají možnost nechat vyšetřit zrak svého dítěte. Tentokrát se screeningové vyšetření očí konalo 23. října. Této nabídky využili rodiče více než 80 dětí.

24. října jely děti ze 4. a 5. třídy do Domu kultury v Uherském Brodě na divadelní představení Hrátky na pohádky.

6. listopadu přijel do naší školky kouzelník a klaun. Dětem se velmi líbily nejrůznější triky, které měl pro ně kouzelník připravené, a s některými kousky mu dokonce i pomáhaly.

Ve středu 13. listopadu se již tradičně konalo vánoční focení. Zájem o toto focení byl velký.

Další divadelko jsme si užili ve čtvrtek 21. listopadu, kdy k nám se svými pohádkami přijelo divadlo Sluníčko.

Ve čtvrtek 5. prosince u nás byla logopedka SPC Mgr. Chudobová, která na základě provedených depistáží doporučila našim paní učitelkám – logopedickým preventistkám další postupy v oblasti logopedické péče dětí.

V pátek 6. prosince k nám zavítal Mikuláš s andílkem, ale také s čertíkem. Této vzácné návštěvě děti zazpívaly a přednesly básničky a za odměnu jim Mikuláš předal krásnou nadílku.

V týdnu od 9. prosince jsme se ladili na Vánoce, s dětmi připravili vánoční dílničky, kde si děti se svými rodiči vyráběli vánoční výrobky.

Ve čtvrtek 12. prosince jsme zhlédli divadlo Šikulka.

V pátek 13. prosince vystoupí děti 5. třídy – duhové se svým programem na sportovní hale v Hluku na vánoční besídce pro děti.

Ve středu 18. prosince k nám opět zavítá Truhlík a Truhlička, kteří nám tentokrát přivezou Vánoční pohádku. A možná si ten den na nás udělá s předstihem čas i Ježíšek.

Vánoce jsou za dveřmi, všude voní vánoční cukroví a panuje vánoční nálada.

Krásné tóny v tomto předvánočním čase si pro nás připravila ZUŠ.

Přejeme, ať vánoční tóny znějí i vám, ať Vánoce jsou plné klidu a pohody, ať vás těší rozzářené oči dětí, které našly pod stromečkem to, po čem touží.

Mateřská škola bude uzavřena od 23. 12. 2019 do 5. 1. 2020. Provoz v MŠ bude od pondělí 6. ledna 2020.

Lenka Prachařová

Zprávy ze základní školy

Zahájení školního roku proběhlo dne 2. 9. tradičně na školním dvoře a za účasti pravidelných hostů. Do prvního ročníku nastoupilo 34 žáků a paní učitelky je přivítaly v nových učebnách. Tímto slavnostním aktem jsme se nadobro rozloučili s výukou na „staré škole“. Toho samého dne odpoledne proběhla kolaudace specializovaných učeben pro výuku fyziky, chemie, přírodopisu a informatiky.

Během září a října jsme pro žáky připravili sportovní soutěže, preventivní programy, exkurze a další zajímavé aktivity. Pokračujeme také v dlouhodobých projektech, jakými jsou Ovoce a mléko do škol, Alenka stůně a Sdílení dílny.

Naši žáci přispívali rovněž k rozvoji kultury v Hluku například vystoupeními folklórního souboru Hluboček, malého Dramaťáčku a dalších.

Žáci 3. A se navíc zapojili do projektu „Jsem laskavec“ – již třetího ročníku oslav Světového dne laskavosti připadajícího na 13. listopad. V rámci tohoto projektu rozdávali laskavost hned několika akcemi. Pro děti mateřské školy si připravili pohádkové vystoupení skládající se z pásma hraných pohádek, loutkového divadélka, tanečků se společným hraním a tancováním na závěr. Stejným vystoupením potěšili také seniory v hluckém domě s pečovatelskou službou. Další akcí v rámci projektu byl novinářský rozhovor se svou babičkou nebo dědečkem o jejich životě. Děti měly připraveny knížečky, do kterých si pečlivě zapisovaly výsledky povídání se svými prarodiči. Závěr projektu vyústil v závěrečnou besedu s Marií Lekešovou a Marií Křivákovou pod názvem „Jak se žilo dřív“, na kterou si děti pozvaly i svoje babičky. O tom, že děti beseda s oběma hosty zaujala, svědčilo množství otázek, kterými je zahrnuly.

Pro sportovně laděné děti byly nově otevřeny kroužky při školní družině a spolupracujeme také na obnovení atletického oddílu v Hluku. Naši žáci byli velmi úspěšní v okresním kole stolního tenisu, družstvo mladších žáčků nenašlo přemožitele a stalo se tak nejlepším v okrese.

Žáci šestého ročníku v hodině pěstitelských prací vysadili krokusy do tvaru hvězdy na památku jednoho a půl milionu židovských dětí, které zahynuly během holocaustu. Žlutá barva květin připomíná žlutou Davidovu hvězdu.

Cibulky žlutých krokusů poskytla naší škole Nadace Holocaust Education Trust Ireland.

Osmý ročník pracuje na dlouhodobém projektu jménem Státy EU, do něhož se zapojila i školní jídelna, která nám každý týden vaří jedno nebo více jídel z prezentovaných zemí. Žákovské práce jsou k nahlédnutí na nástěnce u jídelny.

V rámci kariérového poradenství využívají žáci 9. ročníku možnost navštívit různé podniky a firmy v našem okolí.

V měsíci listopadu proběhl zajímavý projektový den nazvaný „Magické devítky“, pro který si žáci 4.–9. ročníku připravili prezentace o významných letopočtech z našich dějin, v nichž důležitou roli hraje magické číslo devět. Nechyběla ani připomínka sametové revoluce a událostí s ní spjatých.

V prosinci školu navštívil Mikuláš se svou družinou, který rozdával radost také obyvatelům Charitního domova.

**Krásné Vánoce a vše dobré v novém roce vám přeje
Základní škola Hluk.**

5. oddíl Kon-Tiki

Uplynulo 30 let od událostí z listopadu roku 1989. Mnozí z nás byli buď v plenkách, anebo tu ještě nebyli. I přesto mám dojem, že nás toto výročí svým způsobem zasáhlo. Jednak proto, že nám není vůbec cizí pěstovat smysl pro hodnoty, jako je Pravda a Láska, o které tolik ve společnosti usiloval náš první český prezident a zároveň skaut Václav Havel. I my skauti se snažíme tyto hodnoty ctít a především žít. Druhá věc, která neodmyslitelně patří ke skautingu, je výchova k demokracii. Věřím, že to pro nás stále nejsou prázdné fráze, ale osobně žitá skutečnost každého z nás. Tím se dá dobře chápat i Havlův výrok: „Soukromý život bez dějinného horizontu je čirá fikce, atrapa a v posledku vlastně lež.“ Pro nás skauty je tím dějinným horizontem trvalá služba a brát život zvesela. A v tomto duchu se nesou naše aktivity, které pro společnost uskutečňujeme.

Už potřetí jsme uspořádali skautskou kavárnu, která v důsledku běží i s oslavami státních svátků. Konala se v neděli 17. listopadu. Letošní kavárna se jmenovala „sametová“. Chtěli jsme nabídnout prostor chvíli v klidu posedět u domácích dortů, koláčů, výborné kávy z pražírny, biočajů z jižní Moravy, horké čokolády... Kavárnu doprovázela i malá improvizovaná Galerie 89. Černobílé fotografie zachycující listopadové události roku 1989. Od 17.00 hodin byla naplánována přednáška Ondry Kadlčka o jeho prázdninovém pobytu na letošním skautském světovém jamboree v USA, ale ještě předtím jsme se v 17.11 všichni shromáždili na nádvoří tvrze, udělali kruh a se vzájemně rozžatou svíčkou jsme zavzpomínali slovy na to, co je svoboda, a zazpívali si státní hymnu. Byla to krásná chvíle, která nás mohla přimět k uvažování nad jádrem svobody, která je svým způsobem také našim bohatstvím. Už matematik, filozof Blaise Pascal před více jak 350 lety vyslovil svoji myšlenku: „Pravý smysl bohatství tkví v tom, aby z něho bylo štědře rozdáváno.“ O to jsme se po celou dobu kavárny snažili i my. Jako malou vzpomínku jsme si dovolili všem na oblečení připíchnout malou červenomodrou květinu se stužkou v barvách trikolory, která zhmotňovala slova studentů, kteří se roku 1989 na Albertov sezvali letáčky ke shromáždění, aby uctili památku Jana Opletala slovy: „Vezměte s sebou květinu

a svíčku.“ Děkujeme všem, kteří mezi nás přišli a kteří se také nebáli připíchnout symbolické srdíčko z papíru na nástěnku osobních vzpomínek a dojmů na rok 1989 či na kavárnu.

O týden později, v neděli 24. listopadu, jsme zvali všechny hravé na další ročník turnaje v pexesu – pexesiády. Letos se uskutečnil neuvěřitelný 13. ročník. Ač byla účast nižší, nebyla to žádná překážka, která by bránila, aby byla pexesiáda zahájena. Tentokrát se konala v bývalé obecní restauraci na náměstí. Na všechny hráče čekala tři kola hry a poté další dvě kola hry pro postupující. Je zajímavé, že tato prostá hra umí bavit a vytvářet bojovnou atmosféru. Patří to k tomu. Ze všech odehraných setů vzešel celkový vítěz, kterému říkáme – pexesák. Tím se pro letošek stal Ondra Kadlček. Gratulujeme mu a těšíme se za rok s vámi na další ročník hlucké pexesiády.

2. prosince uplynulo 30 let, kdy byl obnoven spolek Junák. Český skauting si prošel třemi zákazy, ale nikdy nebyl rozpuštěn, to by jen tak jednoduše nešlo. Slavíme tedy nejdelší nepřerušované fungování Junáka. Skauti tehdy z obnovy zažívali euforii. My se dneska také radujeme a vy můžete s námi. Třeba pozvánkou na televizní dokument od režisérky Olgy Malířové Špátové „Jednou skautem, navždy skautem“ anebo osobním setkáváním u dalších aktivit pořádaných pro veřejnost. Jednou z dalších bude roznos Betlémského světla, které bude 23. a 24. prosince 2019.

Jitka Bartošová

VZPOMÍNKA

Měsíc listopad patří již neodmyslitelně vzpomínce na naše drahé zemřelé, kteří nás již předešli a spí spánkem pokoje.

V tuto dobu přicházíme na hřbitov, abychom s úctou a tichou vzpomínkou uctili naše předky, kteří nás s láskou vychovali. Pokládáme na jejich hroby květiny, zapalujeme svíčky

a ve vzpomínkách zalétáme i desítky let zpět, do doby, kdy tady ještě s námi žili.

Jistě každý z nás ve svém životě měl rád rodiče, sourozence, babičky i dědečky, dodnes si pamatuje a čím dál víc vzpomíná, co pro nás znamenali. Proto všem patří vděčnost a poděkování.

Dostala jsem dopis od bratrance z Prahy, který vzpomínku věnoval svojí babičce, která ho vychovala. Ráda se s vámi touto cestou o jeho krásnou vzpomínku, plnou citu a vděčnosti, podělím.

Moje babička Terezie, vidím ji, jako by to bylo včera. Menší postavy, mírně shrbená od nelehkého životního údělu, nesmírně pracovitá – co ta všechno stihla udělat! A z její laskavé tváře vyzařovala добрta už na první pohled. Kolikrát si

myslím, že si ji snad časem idealizuji. Ale ne, není tomu tak. Dnes vím, že ve svém dětství jsem ještě nemohl docenit tu její velkou dobrotu, nezměrnou trpělivost, prostou životní filozofii, zbožnost, která doprovázela každý její krok a skutek, její starost a péče o dědečka (invalidu z doby krvavé bitvy na Piavě v 1. světové válce), o rodinu a samozřejmě o mne byla bezpříkladná! Co budu živ, nelze zapomenout.

Babička, které je věnovaná tato krásná vzpomínka, byla paní Terezie Dřínková, rozená Sovišová z Hradištské ulice č. 911.

Jistě se teď ptáte, kdo to byl anebo je, kdo s takovou úctou a láskou vzpomínal na svoji babičku. Je to pan profesor **dr. Vladislav Dřínek**, hlucký rodák, který se v letošním roce dožil v plné svěžesti 90 let. Do dalších let mu ze srdce přejeme pevné zdraví, pohodu a radost z každého dne, který ho

na jeho životní cestě bude provázet.

To vše za celou rodinu a se vši upřímností ze srdce přeje sestřenice

Emilie Morozová

Mše svatá k poctě sv. Cecílie

Mše svatá k poctě svaté Cecílie je sloužena každoročně za hojné účasti hluckých hudebníků a zpěváků. Ani letos tomu nebylo jinak. Patronku hudebníků, duchovní hudby a chrámového zpěvu přišli v pátek 22. listopadu uctít hlučtí zpěváci a muzikanti. Jsou to právě oni, kteří hudebně doprovázejí mše svaté. Ochotně nacvičují a připravují slavnostní velikonoční a vánoční mše svaté. Svým zpěvem a za tónů hudby za každého počasí vyprovází zemřelé na jejich poslední cestě. Za to vše jim náleží velké poděkování.

IMat

Foto: Lukáš Baroň

Výzva k zapůjčení výšivek

V rámci Dolňáckých slavností proběhne výstava výšivek. Pokud máte doma starou, vzácnou, krásnou lidovou výšivku, nebo užitkové věci s tématem lidové výšivky (ubrusy, prostírání apod.) a rádi byste je vystavili, **kontaktujte Janu Mahdalovou (roz. Hrdinovou) – kadeřnictví** vedle potravin Duha. Výšivky budou sbírány do května 2020.

*Děkuje
Jana Mahdalová*

Dne 19. srpna 2019 by se dožil 80 let manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Jaroslav Dohnal**. 25. listopadu uplynulo 2. smutné výročí od jeho úmrtí. Vzpomínají manželka, dcera a syn s rodinami.

Vzpomeňte někdy, přátelé milí, býval jsem mezi vámi rád.

Dne 10. října 2019 jsme vzpomněli 20. smutné výročí úmrtí pana **Josefa Hájička** a 6. listopadu 2019 jsme si připomněli 24. smutné výročí úmrtí jeho syna **Jožky**. Za vzpomínku děkují vnučka a dcera Veronika, manželka a maminka, syn a bratr s rodinou.

Dne 26. října 2019 by oslavil 88 let **pan Stanislav Kašpara**, bývalý ředitel OKP Hluk. Tichou vzpomínku věnují dcera Jitka a syn Stanislav s rodinami.

Kdo v srdci žije, neumírá.

Dne 28. října 2019 to bylo 9 let, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, otec, dědeček a pradědeček, **pan Antonín Nemrava**. Stále vzpomínají manželka a dcery s rodinami.

Dne 8. listopadu 2019 jsme vzpomněli 30. výročí úmrtí **pana Josefa Malůška**. Zároveň vzpomínáme 27. výročí naší drahé maminky a babičky, **paní Marie Malůškové**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera s rodinou.

Čas plyne, ale vzpomínky zůstávají...

Dne 18. listopadu 2019 jsme vzpomněli 10 let od úmrtí **pana Ladislava Mitáčka**.

Za tichou vzpomínku děkuje celá rodina.

Dne 26. listopadu 2019 by se dožil manžel, tatínek a dědeček, **pan Antonín Rybníkář**, 80 let. Vzpomínají manželka a syn s rodinou. Všem, kteří ho znali a vzpomněli na něj, děkujeme.

Dne 30. listopadu 2019 to byl 1 rok, co nás navždy opustil náš milovaný syn, bratr, švagr a strýc, **pan Pavel Nemrava**. Stále vzpomínají matka a sestry s rodinami.

Kdo je měl rád, vzpomene, kdo je miloval nezapomene, v srdci nám zůstane.

Dne 5. prosince 2019 si připomeneme 3. výročí úmrtí našeho milovaného tatínka, dědečka a bratra, **pana Petra Prachaře**.

Dne 19. prosince 2019 tomu bude rok, co nás opustila naše maminka, babička a prababička, **paní Anna Prachařová**. Za tichou vzpomínku děkuje celá rodina.

Už jen kytičku na hrob vám můžeme dát, zapálit svíčku a vzpomínat...

Dne 10. prosince 2019 jsme vzpomněli 24 let, co nás navždy opustila po dlouhé těžké nemoci naše drahá maminka, manželka, babička a teta, **paní Marie Říhová**, a dne 13. prosince 2019 jsme vzpomněli nedožitých 31 let našeho syna a vnuka, **pana Pavla Kadlčka**, který nás nečekaně opustil. Za tichou vzpomínku děkuje rodina Říhova a Kadlčkova.

Kdo v srdcích žije – neumírá.

Dne 12. prosince 2019 tomu bylo 7 let, co nás navždy opustil můj drahý manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, **pan Ladislav Horňák**. S láskou a úctou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

14. prosince vzpomene 33. výročí úmrtí mého bratra, **pana Františka Pravdíka**, a také jeho nedožitých 90 let. Vzpomíná sestra s rodinou.

Čas tiše plyne, vzpomínky zůstávají.

Dne 20. prosince 2019 vzpomene 31. výročí úmrtí **pana Františka Mitáčka**. Za tichou vzpomínku děkuje dcera Marie s rodinou a rodina Slavíkova.

Bůh pokynul a srdce, jež nás milovalo, zastavilo tlukot svůj.

Dne 25. prosince 2019 uplynul rok, co nás navždy opustila **paní Marie Šimčíková**. S úctou a láskou stále vzpomíná vnučka Jitka s rodinou.

Dne 15. ledna 2020 tomu bude 25 let od úmrtí **pana Antonín Kupce**. Děkujeme všem, kdo jste ho měli rádi a spolu s námi mu věnujete tiché vzpomínky. Manželka Radka a dcera Silvie s rodinou.

„Všechno co žijeme s láskou, přechází s Kristem do vzkříšení.“

Tomáš kardinál Špidlík

27. prosince 2019 by naše drahá maminka, babička a prababička, **paní Marie Dufková**, oslavila 90. narozeniny. Celý svůj život zasvětila lásce a s láskou se věnovala rodině. V říjnu tomu bylo 5 let, co odešla za Pánem. Děkujeme všem za tichou vzpomínku a modlitbu. Dcery M. Kupková a J. Kružicová s rodinami.

Čas ubíhá a nevrací, co vzal.

Jen láska, úcta a vzpomínky v našich srdcích zůstávají dál.

Dne 13. listopadu 2019 jsme vzpomněli 5. smutné výročí, co nás opustila naše milovaná maminka, manželka, sestra, švagrová a teta, **paní Alena Šimčíková**.

Dne 1. ledna 2020 vzpomene nedožitých 100 let mého manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Antonína Pančíka**, a 4. října jsme vzpomněli 35 roků od jeho úmrtí. Za tichou vzpomínku těch, kteří ho znali, děkuje manželka a děti s rodinami.

Letos jsme rovněž vzpomněli nedožitě 70. narozeniny a 20. výročí úmrtí naší maminky a babičky, **paní Ludmily Sovišové**, a 13. výročí úmrtí našeho tatínka a dědečka, **pana Františka Soviše**. Za tichou vzpomínku děkuje rodina Šimčíkova, Jančova a Sovišova.

Žádný čas není tak dlouhý, aby dal zapomenout.

Dne 4. ledna 2020 vzpomene 13. smutné výročí úmrtí **pana Josefa Basovníka**. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Tak, jak ti z očí zářila láska a dobrota, tak nám budeš chybět do konce života...

Dne 16. 12. 2019 vzpomene 19. smutné výročí úmrtí naší drahé maminky a babičky, **paní Anežky Šimčíkové**.

S láskou vzpomínají děti s rodinami a všichni, kdo ji měli rádi.

Dne 14. ledna 2020 by se dožila 100 let **paní Marie Konečná** a v dubnu 108 let **pan Jakub Konečný**. Za tichou vzpomínku děkují dcery Marie

a Ludmila s rodinami.

Blahopřání

Dne 31. prosince 2019 se naše maminka, **paní Marie Slabejová**, dožívá 90 let. Do dalších let jí hodně zdraví, spokojenosti a životního elánu přejí dcera Božena a synové Vladimír, Karel a Miroslav s rodinami.

Společenská kronika srpen - říjen 2019

Narození

Srpen

Sofie Hrabcová
Vanesa Hrabcová
Melissa Křápková
Nicolas Jurásek

Září

Vojtěch Rosůlek
Štěpán Daněk
Štěpán Botlík
Thea Pospíšková
Lily Antoňová

Říjen

Dalibor Přerovský
Laura Skálová
Julie Pospíšková
Ema Draňová
Marie Vlková
David Tománek

Úmrtí

Srpen

Josef Lekeš
František Šmejdiř
Marie Lekešová
Ludmila Hrubá

Září

Jan Nováček
Antonína Štefaníková
Zdeňka Chaloupecká
Zdeněk Machala

Říjen

Jiřina Kočí
Vratislav Cibulka
Miroslav Dulínek
Lubomír Paštika

Sňatky

Srpen

Michal Hartl – Kristýna Pěrková
Alan Olšák – Jana Matějková
Zdeněk Chludil – Veronika Hájíčková
Michael Řihák – Andrea Blažková

Září

Michal Franta – Simona Kandrnálová
Martin Svoboda – Hana Březinová

Říjen

Bronislav Huspenina – Klára Kunovská

Kuželkářský oddíl

Kuželkářský oddíl zahájil sezonu s 15 členy, takže do podzimní krajské soutěže jsou přihlášena 2 družstva. V tabulce se zatím umístilo po 9. kole družstvo A na 10. místě a družstvo B na 6. místě z celkového počtu 22 kol a 11 družstev.

Oddíl má 1 žákyni, Lucii Prachařovou z Hluku. Trénuje pod vedením zkušeného a úspěšného Ondry Keliška, který se v minulé krajské soutěži umístil na 1. místě. Lucka se

již účastnila krajského přeboru žáků ve Zlíně na 60 hodů sdružených a umístila se na 12. místě.

Kuželkářský oddíl proto zve širokou veřejnost na kuželnu, za účelem rozšíření členské základny o žáky a dorost. **Přijďte si s námi zahrát kuželky v pátek 27. 12. od 15:00 hodin.**

Věříme, že se v Hluku najde další mladý zájemce o hru v kuželnách.
Eva Kyseláková

Fotbalových turnaj „starých pánů“

Říkají si staří páni, ale jsou to ještě kluci, protože se bez nich neobejdou některá mužstva i v I. A. třídě. Parta hluckých starých pánů se rozhodla uspořádat v hale stabilně turnaj, který by měl za cenu nejen putovní (není stabilně v držení vítěze), ale také pohár, který dostává vítězné mužstvo, aby mělo vzpomínku na své vítězství. Věkový limit pro účast v turnaji je 35 let a starší. 30. listopadu 2019 se 1. ročníku turnaje zúčastnila mužstva Hluku, Dolního Němčí, Uherského Brodu a Vičnova. Boje to byly urputné, rozhodčí Králíček z Vičnova měl co dělat, aby udržel kluky v rozumné míře. Není divu, jednalo se většinou o tak zvané derby utkání, což je vždycky hra o vítězství. Nikdo, ani staří páni prohrávat nechtějí. Vítězem se stalo mužstvo Hluku s 9 body, druhé bylo Dolní Němčí se 6 body, třetí Vičnov s 1 bodem, lepším skóre před Uherským Brodem, který obsadil místo čtvrté. Kdo hrál za hlucké mužstvo? V brance byl Franta Uhlíř (ročník 1966), v poli Ondra Machala (1984), Pavel Křápek (1975), Vlastík Marek (1973), Saša Machala (1981), Ondra Žajdlík (1984), Libor Michalčík (1974), Zdeněk Boteček (1982), Marek Chytil (1981), Robin Chytil (1982), Radek Sopůšek (1962), Aleš Zlinský (1978), nejlepší střelec mužstva s 5 góly.

Takže, jak pohár za vítězství, tak i putovní pohár zůstaly doma. Po oficiálním ukončení, kdy byly vyhlášeny výsledky turnaje, šla všechna mužstva na společnou večeři do salónku

sportovní haly. Podával se dobrý hovězí guláš, pít dle chuti a potřeby a k tomu si ti, co mohli, dávali po štamprle slivovice. Veškeré emoce vysuměly, nálada byla velmi přátelská, kluci si měli co vyprávět. Při rozchodu se už všichni těšili na příští ročník, protože takových příležitostí pro setkání tolika fotbalistů není mnoho.

Antonín Zlinský

Hospody po roce 1989

Po revoluci v roce 1989 se znovu uvolnilo podnikání a to byl i signál k zakládání nových hospůdek a občerstvení. Nejdříve je však nutné se vrátit do poválečné doby, protože po roce 1948 se začali likvidovat skoro všichni soukromníci, což se týkalo i tehdejších hospod. Stát začal regulovat a dirigovat, co je vhodné a potřebné. Tak skončily hospody u Pivnických, na Krpalovém, Svadbíkova hospoda, hospoda na Lidáku, na Šumpolcovém a také hospoda v Sokolovně. V celém Hluku zůstaly 2 hospody, dolní U Nemravů a obecní hospoda na náměstí.

Potom Josef Kadlčík koupil dům rodiny Bachanové, kde kromě sídla své firmy zbudoval i jednoduchou hospodu. Prakticky velmi jednoduše přebudoval stávající formu bydlení. Ve vstupu byl výčep, kde si mohlo sednout tak do deseti hostů, potom následovala chodbička a z ní se přišlo do místnosti, kde mohlo sedět cca 15 lidí. Další hospodu na horním konci, na sídlišti u Autopalu, zbudovali Marie a Jaroslav Šimčíkovi v obchodě, který zásoboval obyvatele panelového sídliště a Obzor. Tento obchod rozdělili na dvě části, první část připadla Karlu a Heleně Kuželovým, kteří zde pokračovali s obchodem, zatímco Marie Šimčíková, která pracovala v pohostinství, si utvořila hospodu dle svých představ a možností. Další malé občerstvení, bistro Štěpánka vzniklo na náměstí, na Vaškovicovém-Achilesovém obchodě. František Slavík po revoluci odkoupil celý dům až k Lidovému domu a dům rekonstruoval. Na náměstí byl vstup do bistra, u Lidáku Franta zbudoval spolu s rodinou Hráčkovou vinárnu, která nesla jméno U Hráčků.

Za zmínku stojí také pizzerie, kterou přebudoval z rodinného domu na ulici Hlavní pan Plaček. Ta se v Hluku opravdu uchytila a stalo se z ní jedno z nejnavštěvovanějších restauračních zařízení v Hluku.

Bývalý Lidák odkoupil Ivoš Šuránek a zbudoval zde Eurodiskotéku a v místech, kde dříve byla lékárna, si zařídil bistro Ivoš Mitáček. Na dolním konci pak vznikla hospoda „Fernet“ a naproti sportovní haly, na Maňákovém herna, kterou si zařídil manžel jedné z dcer manželů Maňákových, který je původem z Blízkého východu.

Hospůdka U Plynařů

Když se Josef Kadlčík rozhodl vybudovat v tomto prostoru, na křižovatce hlavní cesty a odbočky k Autopalu, tuto hospůdku, tak mnohým lidem to udělalo velmi dobře. Vzpomínám si na strýce Štefaníka, který bydlel v blízkosti této hospůdky. Bohužel jejího otevření se už nedočkal a zůstala jen vzpomínka na jeho diskuzní příspěvek na zasedání pléna MNV v Hluku. Pan Štefaník tehdy pronesl tato slova: „Proč neuděláte někde u Mlýna nějakou hospůdku. Na náměstí je to daleko. Já když si dám dvě piva a dvě borové, tak než přijdu domů, tak už nic v těle necítím!“ Na začátku 90. let zde bývalo plno, hlavně v pátek a v sobotu. Hospodu měl v pronájmu Milan Hastík se svojí ženou Jarmilou a vedli si ve své činnosti velmi dobře. V létě zde grilovali, hrála zde i nějaká hudba, pro obyvatele

horního konce to bylo ideální si odskočit na pivečko. Manželé Hastíkoví si však udělali své restaurační zařízení na rodném domu Milana v Babicích, kam se také z Ohřebla přestěhovali. Hospodu převzal synovec Jaroslav Kadlčík, který ji krásně a moderně přebudoval. Bohužel, přišla doba, kdy lidé do hospody už tak nechodili, jak tomu bylo dříve. Co je toho příčinou? Jednak je to cena piva a také přišla jiná generace lidí, která nemá už takové návyky. Jaroslav dal hospůdku do nájmu, ale ani v nájmu to nefunguje tak, jak to bylo dříve. V létě se dá ještě na zahrádce posedět, ale v zimě je hospoda prázdná. Jak to s hospůdkou U Plynařů dopadne, ukáže čas. Nyní je už zavřená.

Bistro Štěpánka

Bistro umístěné na atraktivním místě bohužel nesplnilo očekávání. Provozovatelé Stanislav a Dušan Slavíkoví zde měli cca 15 míst k sezení. Dalo by se očekávat, že si sem na pivečko odskočí lidé, kteří čekají na autobus, to se však nesplnilo. Bistro navštěvovali většinou pouze známí a kamarádi kluků Slavíkových a to bylo málo. Dnes je tam kadeřnictví a pedikúra.

Vinárna U Hráčků

Vinárna byla otevřena s velikou slávou, měla to být konkurence pro vinárnu na tvrzi. Byla velmi pěkně opravená a její umístění ve sklepních prostorách bylo velmi atraktivní. Pořádaly se zde oslavy, schůze a ze začátku zde bylo také hodně zákazníků. Nakonec se však ukázalo, že konkurence s vinárnou na tvrzi je velmi těžká. V takovém malém prostoru dvě kvalitní vinárny byly na Hluk mnoho. Dnes je to zapomenutý kout ve středu města.

Eurodiskotéka

Když Ivoš Šuránek přebudoval sál a prostory Lidáku na Eurodiskotéku, tak se Hluk stal středem diskoték na okrese. Moderní zařízení, kvalitní hudba, dva výčepy, to vše přitahovalo mladé lidi z celého okresu. Zdálo se, že diskotéky ve vinárně na sportovní hale čeká konec. Postupně se začaly budovat diskotéky i v jiných destinacích v okrese a bohužel mladí zase nemají tolik peněz, aby

mohli diskotéky navštěvovat 3x za týden, takže přišel konec Eurodiskotéky v Hluku.

Bistro na Lidáku

Bistro si otevřel bývalý domácí pán Ivan Mitáček. Ivan byl zkušený člověk v oblasti pohostinství, jelikož se svojí profesí projezdil kus světa. Do místnosti se vešlo cca 30 lidí a to Ivošovi vyhovovalo. Ivoš nejenže obsluhoval, ale také vařil jednoduchá jídla. Návštěvníků bylo hlavně od pátku do neděle hodně. Pořádaly se zde i menší oslavy, setkání známých pro posezení. Bylo zde příjemně. Když odešel Ivoš do důchodu, pronajal bistro Milanovi Pospíškovi, který pokračoval v práci, kterou Ivoš započal. Milanovi chodil vařit jeho otec Jara Pospíšek, zkušený kuchař, který byl zárukou kvalitního jídla. Co bylo příčinou konce tohoto bistra, to nevím. Jistě k tomu přispělo i to, že lidé už do hospody na posezení tak nechodí. V nynější době tam bistro a vinotéku provozuje Jana Grňáková a zdá se, že je to dobré spojení. Lidé si zvykají.

Hospoda U Šimčíků u Autopalu

Obyvatelé sídliště uvítali, že se konečně dočkají hospody v blízkosti svých domovů. Paní Marie Šimčíková si zavedla svůj systém, protože řadu let v pohostinství pracovala. Na druhé směně pracoval také zkušený pracovník v pohostinství, její švagr Milan Šimčík. Hospodu využívají do dnešního dne většinou lidé z paneláků a blízkého okolí. Když je potřeba, jsou v hospodě schopni udělat i jídlo, jinak se zde podává jednoduché občerstvení. Jedná se o jednu místnost, která je jen menší dřevěnou přepážkou rozdělena. A právě do tohoto odděleného prostoru chodí lidé na pivo, štamprlku a hlavně se dívat na přímé přenosy z fotbalu a hokeje. Pro lidi ze sídliště má velký význam, protože toto zařízení mají tak zvaně u nosu.

Hospoda na kurtech

Když zde pánové Miroslav Konečný a Ing. Radek Řehák otvírali v Zelnicích nově zbudované tenisové kurty, tak to byl pro Hluk trochu sportovní šok. Součástí byla i hospůdka, která byla cílena na návštěvníky kurtů, na lidi, kteří si přijeli zahrát tenis a také se pobavit. Zájem byl veliký nejen zahrát si tenis, ale také posedět v hospodě. Pořádaly se turnaje, hrát se chodilo z Autopalu a z různých organizací. A to nejen hluckých, ale i cizích. Utvořila se zde i skupina nadšenců, pro které byla tato hospoda jediné zařízení, kde se scházeli. Říkali si „Meruňka“ a hráli nejen tenis, seděli v hospodě, ale také organizovali různá společenská dění. Zavolali si k sehrání přátelského zápasu i internacionály Sparty v čele s Janem Bergrem a také měli své mužstvo, které se zúčastňovalo halových turnajů ve sportovní hale. Kromě různých neplánovaných večírků se zde pořádaly další akce lidí, kteří zde oslavovali narozeniny, setkávali se při své soutěži v tenise. K tomu zde byla také udírna, která byla v permanenci denně a kterou hosté mohli využívat. Práce na kurtech je však náročná, a tak možná proto pánové Konečný a Řehák nabídli zařízení ke koupi městu. Bylo to logické, protože město je majitelem celého sportovního zařízení včetně koupaliště a areál kurtů do toho zapadal. Situace však už není tak impozantní, jak byla v začátcích. Lidi už nebaví tak hrát tenis a také návštěvníků hospody ubylo.

Hospůdka Fernet a herna na Maňákovém měly svoji specifickou klientelu a do konkurence hospod v Hluku nikterak nezasahovaly.

A jak to dopadlo s hospodami a restauračními zařízeními v Hluku po roce 1989?

Nejznámější a nejstarší hospoda na obecním, symbol Hluku, je nyní zavřená. Po revoluci připadla hospoda městu, které ji pronajalo do soukromého vlastnictví. První zde byla Marie Šimčíková (později si udělala hospodu na sídlišti u Autopalu), potom si objekt pronajal Marek Dufka, který hospodu upravil, aby vypadala velmi moderně. Bohužel velká konkurence, menší zájem o posezení v hospodě a utracení nějaké koruny dovedla hospodu do krachu. Jaké jsou vyhlídky na znovuotevření? Jsou pouze ve hvězdách.

Takto skončila legenda hlucké hospodské kultury. Možná, že se někdo ještě najde a dá příležitost k znovuzrození této pro Hluk symbolické budovy.

Velmi kvalitní a moderní snackbar nenašel pro své delší trvání pochopení u lidí. Do snackbaru se chodilo hlavní branou na stadion. Bylo to velmi pěkné restaurační zařízení. Bylo velmi příjemné posedět po tréninku na pivečku. Kromě toho zde byly i nějaké oslavy. Posledním vedoucím zde byla

Božena Hložková, která už nebyla schopna zabránit úbytku hostů. Přišla jiná doba, jiní lidé a krach byl tady.

Vinárna pod sportovní halou

V době, kdy tady byl vedoucím pozdější šéf restaurace na hale, pan Pavel Šimčík, byla vinárna velmi oblíbená. Od pátku do neděle bývalo plno. Na čas se zastavil boom

vinárny v době, kdy se otevřela Eurodiskotéka, ale po čase se vinárna ještě pod názvem Palermo trochu zmátořila, ale ke slávě v letech 2000–2010 to už nikdy nedospělo. V nynější době je aktivita blízka 0.

Závěr

Jak to vypadá, tak hospody v Hluku se omezí. Muzikanti, kteří chodili na Obecní, nemají v pondělí při pohřbu kam zajít. Na hale je v pondělí otevřeno od 9.00 do 14.00, na tvrzi pak od 11.00 hodin do 14.00 hodin a to z důvodů vydávání obědů. Muzikanti stojí před Obecním a vzpomínají na časy, kdy zde trávili čas v době, kdy probíhala mše za zemřelého. Po pohřbu se sem vrátili a probírali události nejen v kapele, ale i v celém Hluku.

Antonín Zlinský

PROJEKTY POZEMNÍCH STAVEB

ING. MICHAL BOBEK

mbobekprojekce@gmail.com

+420 730 564 409

IČO 08645345

NOVOSTAVBY - REKONSTRUKCE - PASPORTIZACE - PORADENSTVÍ - PORADENSTVÍ

Vánoční Hluk 2019

13. 12.	16.00	Maxparáda s Jakubem Koutským	sportovní hala
14. 12.	18.30	Adventní koncert – Slováký komorní orchestr	kostel sv. Vavřince
15. 12.	9.00	Misijní jarmark	kostel sv. Vavřince
20. 12.	18.00	Adventní benefiční večer pro podporu Domáciho hospice Antonínek	tvrz
		<i>hrají a zpívají žáci ZUŠ Hluk a folklorní soubory z Hluku</i>	
23. 12.	od 13.30	Betlémské světlo <i>roznášejí skauti z 5. oddílu Kon-Tiki</i>	Hluk
24. 12.	od 9.00	Betlémské světlo <i>roznášejí skauti z 5. oddílu Kon-Tiki</i>	Hluk
29. 12.	17.30	Vánoční koncert – Pěvecký sbor Dvořák	kostel sv. Vavřince

Výstava betlémů a pohlednic ze sbírky Jaroslava Kupce

22., 25., 26., 29. 12. 2019 a 1. 1. 2020 od 13.00 do 18.00
obecní restaurace

VESELÉ VÁNOCE PŘEJE

Turbonet

INSTALACE RYCHLE A ZDARMA

NEJVVYŠŠÍ TURBO RYCHLOST

DOSTUPNOST A STABILITA

TURBO SÍŤ

ZÁKAZNICKÁ PODPORA 24/7

MĚSÍC INTERNETU ZDARMA

VÝPOVĚĎ U KONKURENCE

VYŘÍDÍME ZA VÁS

www.turbonet.cz

www.turbokamery.cz | 775 570 530

KAMEROVÝ SYSTÉM NA DŮM OD 9498 Kč

Vítání občánků – 19. října 2019

Christian Petrlik

Sebastian Pospíšek

Jan Hanáček

Šarlota Štipčáková

Tereza Prajzová

Viktorie Jančová

Robin Coufal

Nicolas Jurásek

Melissa Křápková

Vánoční jarmark – 1. prosince 2019

